

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU

Puolustusvoimat

4
2016

Reserviläisurheilijasta perinteenvaalijaksi	4
Lavianseudun Reserviupseerikerho 80 vuotta	6
Nakkilalaista reserviläistoimintaa 60 vuotta	10
Maanpuolustusaktiivit Lappeenrannassa	12
Hieno perinne	13
Itsenäisyyspäivä sankarihaudoilla	14
Maanpuolustusnaiset	17
Asedirektiivin vaiheet joulukuussa 2016	18
MPK:n organisaatio muuttuu – toiminta jatkuu	20
Niinisalossa korkeatasoinen seminaari	24
Uuden sukupolven sodankäynti	26
Resul liikkuu ja liikuttaa	28
Syksyn vaellusretki Ylläkselle	30
Puhutaan Natosta!	32
v. Braunin uuri unelma,	34
Yhdistykselle hihamerkki?	36
Perinteinen Kinkkukilpa	37
JOTOS on Raumalla	38
Kilpailukalenteri	40
Ylennykset	42

KARHU

Päätoimittaja

Juhani Lukka

Toimituskunta

Taina Mäkitalo

Tapio Hellman

Tomi Nikkanen

Arto Ahokas

Juhani Koskiranta

Marjo Sarmet

Materiaalin toimitus

Sähköpostiosoitteeseen:

juhani(at)lukka.fi

Karhu ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Arvoisat maanpuolustusaatteen ystävät sekä muut lehtemme lukijat

Syyskokouksilla täytetty syksy on jo pikku hiljaa takanapäin ja joulun tuloon kukaan jokainen vuosi tähänkin saakka. Ihmekös tuo kun kuukaudet lyödään kalenteriin aina samassa järjestyksessä. Tämä kulunut syksy oli Reserviläisliiton osalta tärkeä, varsinkin liitolle itselleen. Jäsenyhdistyksemme äänestivät liitolle uuden puheenjohtajan, joka tulee pitkästä ajasta politiikan ulkopuolelta sekä samassa kokouksessa kevensivät sääntömuutoksella liiton hallintoa. Ei ehkä niin paljoa kuin olisi pitänyt, mutta samalla olisi alueellinen edustus liiton päätöksenteossa kärsinyt ellei jopa kokonaan loppunut. Lienee pitkäikäisempi oravavyöry löytää kompromissi kysymykseen, miten turvata valtakunnan laajuinen edustettavuus pitäen hallinnon taso- ja henkilömäärän pieninä ja tätä kautta myös kustannukset kurissa. Uskon vahvasti että vastavalitulla puheenjohtajalla, Pohjolan Ilpolla tulee olemaan näkemystä asian eteenpäin viemisessä ja siihen hän tarvitseekin kaikkien yhdistystemme vahvan tuen.

Ajankohtaisempien kysymysten äärellä ovat olleet myös edustajamme kaukana Brysselissä, miettien miten turvata EU-kansalaisten turvallisuus ja koskemattomuus alati kiihtyvän terrorismin uhan alla. Näyttää pahasti siltä, että sinikeltalippuisen unionin johtopaikoille on noussut myös omassa kuplassaan eläviä vauhtisokeita idealisteja, joiden keinot ongelmien ratkaisuun on vähintäänkin kyseenalaisia. Näin yksittäisenä suomalaisena reserviläisenä tuntuu varsin mahdottomalta löytää sitä kuuluisaa punaista lankaa, terrorismin torjunnan ja luvanvaraisten aseiden rajoittamisen välillä. Varsinkaan kun tilastojen valossa näiden kahden toisistaan erillisen asian keskinäinen suhde ei mitenkään korreloi keskenään. Olen lisäksi erittäin epäileväinen että heidän ajamillaan toimenpiteillä tulotaisiin horjuttamaan maailmanrauhaa kumpaankaan suuntaan, mutta toisaalta, ihminen tekee sitä mitä parhaiten osaa. Toiset ylläpitävät ja kehittävät omia reserviläistaitoja sen kuuluisan pahan päivän varalle ja toiset taas yrittävät sitä estää minkä pystyvät. Kovan paikan tullen olisi suotavaa että ”raatteentien juoksuhaudoissa” olisi vierelläni kaveri, joka ei jatkuvasti yrittäisi tunkea neilikoita kiväärini piipusta sisään tai vauhottaisi tarpeettoman tulivoimaisesta lipaskapasiteetista kun mekanisoitu jalkaväkipataljoona puskee kohti.

Haluaisin lopuksi vilpittömästi onnitella Suomen itsenäisyyspäivänä ylennettyjä ja ansioistaan palkittuja reserviläisiä ja toivottaa kaikille rauhallista joulun ajan odotusta. Te olette omalla osaamisellanne näyttäneet sen, minkä parhaiten taidatte. Teidät minä sinne vierelleni ottaisin.

TOMI NIKKANEN
Satakunnan Reserviläispiirin puheenjohtaja

Kalevi Uusitalo yläkerran työhuoneessaan kerrankin toimeettomana. Huoneeseen on kasaantunut vuosien kuluessa merkittävä määrä muistoja aktiivisesta reserviläisurheilusta ja huolellisesta perinnetyöstä. Hän harmittelee, että hänen toimeliaisuudessaan on nyt selkeä svantovaihe. Luonnollisena syynä siihen on lonkkaleikkaus, josta hän on hyvää vauhtia toipumassa. Kalevi onkin jo lupautunut kunniavartioon Nakkilan sankarihaudoille.

Reserviläisurheilijasta perinteenvaalijaksi

Kalevi Uusitalo vaikuttaa Nakkilassa ja Ulvilassa

Pöytyän Reservinaliupseerit houkuttelivat 1970-luvun puolivälissä hiihdosta, suunnistuksesta ja ammunnastaa kiinnostuneen **Kalevi Uusitalon** jäsenekseen. Siitä alkoi hänen monipuolinen reserviläisurheiluhar-

rastuksensa, joka jalostui entisestään Ulvilan muuton jälkeen.

Ulvilassa...

Kalevi Uusitalo tuli töihin Ulvilaan Mäki-

Sippolan tilalle vuonna 1981 ja liittyi Ulvilan Reservinaliupseereihin.

– Siihen aikaan Ravanin juhlahallilla oli edelleen merkitystä maanpuolustustyön kannalta. Sotaveteraanit järjestivät hallilla

Juhani Lukka

kasääikaan tansseja ja siellä sijaitisi myös reserviläisten ilma-aserata, kertoo Uusitalo.

Vuosina 1883–1901 Ravanissa toimi Venäjän vallan aikana Ulvilan reservikompania. Sitä varten rakennettiin Kokemäen-

joen rantapelloille kasarmialue, jonka rakennuksia on yhä jäljellä ja käytössäkin. Suomen itsenäistymisen jälkeen Ravanissa toimivat suojeluskuntalaiset sekä lotat. Alueella on järjestetty myöhemmin useita maatalousnäyttelyitä, joiden pysäköintialueiden hoito on ollut Ulvilan reserviyhdistyksille tuottoisa tulonlähde.

– Sen verran innostuin Ravanissa yhä enemmän ammunasta, että oma ilmapistooli tuli hankittua. Seuraavaksi ostin myös ruutiaseen ja harrastuksen laajenemisen kautta liityin myös Satakunnan Ampujiin. Paljon tuli tässäkin vaiheessa kisailtua ja keräiltyä epäonnistumisten lisäksi myös palkintolusikoita, Kalevi muistelee.

... ja Nakkilassa

Kalevi Uusitalo muutti vuonna 1989 Nakkilaan Anolan Kartanon tilanhoitajaksi.

– Samalla liityin Nakkilan Reservinliikeyhdistyksen jäseneksi, jossa toimin varsin pitkään sihteerinä.

Tässä kohdin saivat alkunsa ns. “Kalevin kansiot”, jotka ovat olleet tärkeä lähde Nakkilan Reserviläisten historiaa kootessa. Ne sisältävät mielenkiintoista materiaalia, mm. lehtileikkeitä ja muistiinpanoja usealta vuosikymmeneltä.

Nakkilassa jatkui aktiivinen urheilutoiminta. Kalevi Uusitalo osallistui ahkerasti ammunta-, maasto ja jokamieskilpailuihin. Reserviläisurheiluliiton ammunnan ohjaaja/kouluttajakortin hankkineena hän syytytti ammutakipinää Tervasmäen ampumaradalla, jonne metsästysseuran radan yhteyteen rakennettiin pistoolirata pääasiassa reserviläisten käyttöön.

– Moni nakkilalainen on syyttänyt minua houkuttelusta kalliin ampumaharrastuksen pariin, naurahtaa Kalevi Uusitalo.

Maanpuolustustyön tärkeyttä Kale-

vi Uusitalolle kertovat myös tasaisesti lisääntyneet merkinnät MPK:n kurssikortissa. Tällä vuosituhanella mukaan tuli yhä enemmän perinneyötä:

– Eläkkeellejäämisvuoteni 2006 **Prih-tin Heimo** ja **Villgrenin Väinön** ansiosta liityin Satakunnan Sotilaspoikien Perinnekiltaan jäseneksi – toimin siellä muutaman vuoden sihteerinäkin. Jo vuosia aiemmin **Ensio Sippola** houkutteli minut Vapausseuran Perinneliiton kannatusyhdistykseen ja lisäksi sihteeriksi.

Tarkalle ja huolelliselle miehelle on ollut käyttöä paitsi yhdistysten sihteerinä niin myös perinteen tallentajana. Kalevi Uusitalo on mm. kerännyt kansioon Satakunnan Sotilapoikien Perinnekillan asettamat muistomerkit Suojeluskunta- ja Lotatöiden muiston kunniaksi. Siihen hän on kuvannut Satakunnan suojeluskunnille kuuluneet rakennukset ja niihin liittyvät muistolaatat ja -merkit. Hyödyksi työskentelyssä ovat olleet hyvät valokuvaus- ja kuvankäsittelytaidot.

Kalevi Uusitalon laaja kiinnostus ulottuu sotahistorian lisäksi mm. Ulvilan menneisyyteen ja hänellä on esimerkiksi Ravanin leirikeskuksesta laaja valokuvakokoelma.

Samaisena vuonna 2006 Kalevi Uusitalo muutti takaisin Ulvilan puolelle, mutta jäi kuitenkin Nakkilan yhdistyksen jäseneksi. Hän ja **Eero Koivisto** ovat Nakkilan Reserviläisten kunniajäseniä. Sotaveteraanien kannattajajäsenenä hän on ollut pitkään Ulvilassa ja Nakkilassa. Veteraanityön puitteissa Kalevi on osallistunut monenlaiseen talkootoimintaan, josta mainittakoon mm. joulukuusien jako veteraaneille Anolan Kartanon metsistä.

Lavianseudun Reserviupseerikerho 80 vuotta

Lavianseudun Reserviupseerikerho on Suomen toiseksi vanhin nykyisistä maaseudun reserviupseeriyhdistyksistä. Sen toimii entisten Kiikoisten ja Suodenniemen (Sastamala, Pirkanmaa) sekä Lavian (Pori, Satakunta) kuntien alueilla, joista sen jäsenet ovat pääosin kotoisin tai lähtöisin. Se kuuluu Satakunnan reserviupseeripiiriin. Se on tehnyt pyyteettömästi arvokasta maanpuolustustyötä jo 80 vuotta.

Satakuntalaissotilaat – Porilaisiksi kutsutut – niin Kiikoisista, Laviasta ja Suodenniemeltä kuin muualtakin ovat Suomen sotahistorian valiojoukko. Perintemme ulottuvat sankarikuningas **Kustaa II Adolfiin**, 30-vuotiseen sotaan, Hakkapeliittoihin, Lüzeniinkin.

Perinteet velvoittavat

Jokainen aikanaan kouluhistoriansa lukenut tuntee Porilaiset Suomen sodasta, heidän urhoollisista taisteluistaan ja komentajastaan eversti **von Döbelnistä**. Porin rykmentin kunniamarssi on Suomen Puolustusvoimien kunniamarssi!

Vapaussodan voitonparaatissa kenraali **Mannerheim** tervehti meitä: *”Porin urhot, minä kiitän teidät, te Porin pojat, voittoa-tanne Laviassa, Ikaalisissa, Pomarkussa, Ahlaisissa ja muualla”*. Isänmaamme alkumetreillä itsenäisyytemme turvanneen Vapaus-

sodan nimi on nyt, Suomen 100-vuotisjuhlien lähestyessä, ikävästi vähätelty ja peitelty muotoon ”sisällissota”!

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö koettiin tärkeäksi

Maailmanrauha ei ole ikuista. Tämän Eurooppa oli katkerasti saanut tuta I Maailmansodassa ja Suomi Vapaussodassaan ja punakapinassa. Viisaus jo Rooman valtakunnan ajalta sanoo: *”Si vis pacem, para bellum”*, jos haluat rauhaa, valmistaudu sotaan! Suomessa tämä on aina oivallettu. Historia on sen meille opettanut.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö oli koettu tärkeäksi jo Vapaussodan aikaan. 1930-luvulle tultaessa Suomen reserviläiset ja maanpuolustustahto alkoivat olla maailman parhaita. Suuri kiitos tästä lankeaa Suojeluskunnille ja Lotta Svärd -järjestölle, joiden toiminta Lavianseudulla oli aktiivista. Nykyisin vapaaehtoisen maanpuolustustyön keskeisimpiä vetureita ovat reserviupseerit, reserviläiset ja maanpuolustusnaiset sekä heidän yhteisönsä ja sidosryhmänsä.

Ensimmäisiä reserviupseerien yhteenliit-

tymiä alettiin perustaa suurissa asutuskeskuksissa jo 1920-luvulla. Satakuntaan ensimmäiset kerhot perustettiin Poriin 1927 ja Raumalle 1929. Pian reserviupseerikerhoja alkoi syntyä maaseudullekin, pöytäkirjojemme mukaan maassamme neljäntenä Lavianseudulle 1936. Muualla nykykoonsa kutistuneeseen Satakuntaan seuraava kerho perustettiin vasta 1940-luvulla.

Reserviupseeriliitto oli perustettu Suomeen 1931, mutta vähitellen myös piiritason organisaatio koettiin tärkeäksi. Niinpä Porin, Rauman ja Lavianseudun Reserviupseerikerhot perustivat 1946 Suomeen ensimmäisen reserviupseeripiirin, Satakunnan Reserviupseeripiirin.

Miksi Lavianseutu oli niin edistyksellinen?

Laviassa yhteiskoulu aloitti toimintansa jo Vapaussodan kynnyksellä. Kun muualla lähiseudulla vastaavaa koulutusta ei saanut, Kiikoisista, Suodenniemeltä ja Mouhijärveltäkin oppilaat tulivat yhteiskouluun Laviaan. Koululaisten välille syntyi läheinen yhteys, joka sitoi heitä pitkään vielä kou-

Sodissa nuori kerhomme menettikin
kaatuneina 12 upseeria, suuren osan
silloisesta jäsenkunnastamme.

Mika Peltola

Kuva 1. Laivaston soittokunta kapteeniluutnantti Timo Kivistön johdolla loihti isänmaallista tunnelmaa.

lun jälkeenkin. Kun noihin aikoihin ja vielä vuosikymmeniä myöhemminkin suuri osa keskikoulun käyneistä koulutettiin reserviupseereiksi, ”Lavianseutu” muodosti jo valmiiksi hyvän lähtökohdan toisensa hyvin tuntevien reserviupseerien väliselle yhteistyölle.

Kun kutsu kävi, 6.10.1936 Lavian Yhteiskoululle kerääntyi 14 reserviupseeria Kiikoisista, Laviasta, Mouhijärveltä ja Suodenniemeltä. Lavian seutu halusi olla ensimmäisten joukossa ja päätti perustaa ”Laviaseudun Reserviupseerikerho” -nimisen yhdistyksen. Sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti avainhenkilö ja arvovaltainen voimahahmo, kun-

nanlääkäri, lääkintäkapteeni **Alexi Kotiranta**. Hän johtikin kerhoa sitten peräti 25 vuotta! Vuosikymmenten saatossa pitkäaikaisia puheenjohtajia olivat myös **Aulis Vesa** (12 vuotta), **Heikki Antila** ja **Pekka Elomaa** (6 vuotta), viime mainittu myös Satakunnan RU-piirin puheenjohtaja kolme vuotta.

Jäsenkehitys

Ennen viime sotia jäseniä oli reilu 20. Talvisodassa seutukuntamme joukot pidättelivät urhoollisesti vihollista mm. Sallan rintamalla suurin tappioin. Jatkosodassa taistelimme mm. Kannaksella: Ihantalassa, Äyräpäässä, Vuosalmella, Kiviniemessä ja muualla.

Suomalainen upseeri on aina johtanut joukkojaan edestä, täyttänyt velvollisuutensa ja tarvittaessa uhrautunut maansa vapauden puolesta. Näissä sodissa nuori kerhomme menettikin kaatuneina 12 upseeria, suuren osan silloisesta jäsenkunnastamme.

Pian sodan jälkeen jäsenmäärä kasvoi nopeasti ja oli suurimmillaan 1950- ja 1960-lukujen taitteessa, reilu 80. Vuonna 1966 Mouhijärvi erottautui omaksi kerhokseen, ja jäsenlukumme putosi 54:ään. Nyt, 50 vuotta myöhemmin, meitä on edelleen 50 jäsentä, yksi naisupseerikin. Tänä aikana pitäjiemme yhteinen väkiluku on pudonnut puoleen, alle viiden tuhannen, ja maassa koulutettavien reserviupseerien määrä alle puoleen! Vaikka olemme etäällä suurista asutuskeskuksista ja väestökin iäkästä, meitä on edelleen 11 per tuhat asukasta, kun koko maan keskiarvo on ”vain” 5! Suomen RU-kerhoista olemme keskiuuri; meitä suurempia on n. 150, pienempiä muutama tätä enemmän.

Reserviupseerikerhomme

valittiin vuoden 2015

Reserviupseerikerhoksi Satakunnassa.

Kuvat: Mika Peltola

Suurlähettiläs Pauli Järvenpää piti näköaloja avaavan juhlapuheen.

80. toimintavuosi oli aktiivinen. Juhlavuotemme alkoi miellyttävästi. Keväällä 2016 Reserviupseerikerhomme valittiin vuoden 2015 Reserviupseerikerhoksi Satakunnassa. Edellisen kerran olimme saaneet tämä kunnian 2006.

Huhtikuussa Noormarkun Seudun ja Ahlaisten reserviupseerit ja reserviläiset järjestivät Reserviläisurheiluliiton ampumasuunnistuksen suomenmestaruuskilpailut Lavian ampumaradalla ja sen lähimaastossa. Osallistujia kilpailuun oli yli 60 ympäri valtakunnan. Suuri kiitos järjestäjille!

Elokuussa järjestimme Lavian Seudun Reserviläisten kanssa MPK:n Reserviläispäivän juhluvuoden hengessä. Sen pääpuhujaksi olimme saaneet eversti Manu Tuomisen, Suomen puolustusasiamiehen Ruotsissa. Everstillä on vahvat sukujuuret kerhomme toimialueella Suodenniemellä. Reserviläispäivään kokosi 70 osanottajaa piiristämme, jonkun sen ulkopuoleltakin. Siitä oli äsken artikkeli Karhussa 3/2016.

Lokakuun 1. päivänä järjestimme vuosijuhlan sotilaallisella Niinisalon Varuskun-

takerholla. Seuraavana päivänä oli juhlahuomalanpalvelus Suodenniemen kirkossa ja muistimme sankarivainajia.

Arvokas vuosijuhla

Vuosijuhlaan osallistui 80 upseeriystävää ja maanpuolustusyhteisöjen edustajaa seuralaisineen Satakunnasta, Pirkanmaalta ja Reserviupseeriliitosta, jota edusti puheenjohtaja **Mikko Halkilahti** puolisoineen. Juhla oli perinteinen Satakuntalaisine pitopöytineen ja päättyi tanssiaisiin.

Oli todellinen onni saada juhlaamme Puolustusvoimien Laivaston soittokunta! Kapteeniluutnantti **Timo Kivistön** johdolla se aloitti juhlan Sibeliuksen Jääkärien marssilla.

Juhlapuhujaksi onnistuimme saamaan maanpuolustuksen arvostetun huippuasiantuntijan tohtori **Pauli Järvenpään**. Suurlähettiläs Järvenpää on kotoisin Noormarkusta aivan Lavian rajalta ja urheiluvuosiinaan edustikin Lavian Kisaa.

Juhlapuheessaan Järvenpää totesi Euroopan poliittisen tilanteen taas jännittyneen.

Geopolitiikka on palannut. Euroopan valtioiden suhteita tarkastellaan taas vahvasti sotilaspoliittisesta näkökulmasta. Suomi kuuluu länteen ja arvomme ovat sen mukaiset. Olemme Euroopan Unionissa, mutta nyt EU:n perusajatus – yhteistyöllä turvallisuutta – on tullut haastetuksi niin EU:n ulkopuolelta kuin sisältä. Siksi meillä tulee olla muita turvallisuutta lisääviä vaihtoehtoja.

Turvallisuutemme takaamiseksi tohtori Järvenpää esitti kolme keskeistä näkökohtaa: 1) avoin ja käytännöllinen vuoropuhelu Venäjän kanssa tässä uudessakin tilanteessa, 2) maapuolustus on pidettävä kunnossa pitkäjänteisesti eikä sen määrärahoja tule enää leikata, 3) puolustuksemme vahvistamiseksi on verkostoiduttava laajasti. Yhteistyö Pohjoismaiden, etenkin Ruotsin kanssa on kovin tärkeää, mutta sopimus- pohjaista puolustusturvaa se ei tuo.

Jäljelle jää NATO. Olemme esimerkiksi mukana kovasti hyödyllisessä NATO:n rauhankumppanuusyhteistyössä, mutta meiltä puuttuu oikea kuva sen toiminnasta; NATO on puhdas puolustusliitto eikä uhkaa ketään. Suomen länsi-integraation seuraava looginen askel olisikin NATO-jäsenyys. Suvereenina valtiona ratkaisu on aivan omilla käsissämme.

Lopuksi Järvenpää korosti, että reserviupseerien panos on aina ollut ja on keskeinen osa maanpuolustustyötä. Jo Marsalkka Mannerheim totesi: *”Tabdon erikoisesti painottaa reserviupseerien uhrautuvaa uljautta, heidän velvollisuudentuntoaan ja etevyyttä, millä he ovat täyttäneet tehtävän, joka ei alkuaan ollut heidän.”*

Satakunnan Reserviupseeripiiri palkitsi juhlassa seitsemän henkilöä ansiomitalleillaan, heistä kaksi kultaisella. Lopuksi kutsuimme kunniajäseniksi kolme iäkästä, erityisen ansioitunutta upseeriveljeämme. Soittokunta sinetöi palkitsemiset erinomaisella valinnalla: **Artturi Ropen** Marsalkan hopeatorvet.

Eturivissä kunniajäseniksi kutsutut Yrjö Väliheikki (vas.), Pekka Pitkämä, Heikki Haapaniemi. Takana mm. RUP:n kultaisella ansiomitalilla palkitut Pekka Elomaa (vas.) ja Jaakko Horelli (neljäs vas.).

Juhlajumalanpalvelus

Juhlajumalanpalvelus toimitettiin Suodenniemen kirkossa kappalainen **Hannu Heikkilän** johdolla. Häntä avustivat kaksi upsee-

Reserviupseeriliiton tervehdyksen toipuheenjohtaja Mikko Halkilahti.

riveljeämme, eläkkeellä olevat kirkkoherrat rovasti **Ilkka Perttula** (Lavia) ja **Matti Vähäkainu** (Kiikoinen).

Jumalanpalvelus oli viritetty vaikuttavan isänmaalliseen tunnelmaan. Sen päätteeksi lähetettiin sepelepartiot ja laskettiin havuseppele Suodenniemen sankariristeille. Muut kaksi partiota jatkoivat Kiikoisten ja Lavian sankarihaudoille. Lopuksi nautimme Reserviupseerikerhon naisten tarjoamat metsäisen mustikkaiset kakkukahvit Seurakuntatalossa.

Suodenniemen Souvarit juhlisti tilaisuutta isänmaallisilla lauluilla.

Kiitokset

Tämä 80. toimintavuosi ja erityisesti sen vuosijuhla olisivat jääneet paljon toteutunutta vaatimattomammiksi ilman suuremoista ulkopuolista apua. Kiitämme kaikkia yrityksiä, yhteisöjä ja yksityisiä, jotka niin avokätisesti tukivat isänmaallista vapaaehtoistyötämme ja auttoivat meitä taloudellisesti tänä juhlavuonna. Kiitos myös Lavian Seudun Reserviläiset ry:lle erinomaisesta

yhteistyöstä ja avusta. Tilaisuuksiemme kahvituksista ja muonitushuollosta erityinen kiitos kuuluu maanpuolustushenkisille naisillemme. Kiitos myös RUL:lle, Satakunnan Reserviupseeripiirille, MPK Satakunnalle ja Puolustusvoimille!

PAULI YLITALO

Lämmin kiitos seuraaville yrityksille, yhteisöille ja yksityisille, jotka niin avokätisesti tukivat 80 vuotta täyttävää Laviaseudun Reserviupseerikerhoa sen juhlavuonna.

Puolustusvoimat, Laivaston soittokunta
Suodenniemen kappelisurakunta
Suomen Reserviupseeriliitto
Satakunnan Reserviupseeripiiri
Noormarkun Seudun Reserviupseerikerho ry
Pirkanmaan Maanpuolustusyhdistys ry
Suurlähettiläs Pauli Järvenpää
ABC Kiikoinen
Elomaa & Kovanen Oy
Kampin Saha Ky
Kiikoisten Osuuspankki
Kiikoisten Säästöpankki
Kuljetus Saarivirta
Kuusirannan Saha
Lavian Apteekki
Lavian Osuuspankki
Lavia-Seura ry
Lions Club Lavia ry
Lions Club Suodenniemi ry
LähiTapiola
Lääketehtähdas Santen
Oma Säästöpankki Suodenniemi
Puusepäntiike T. Peurala ky
Rantasen Nahkajalostamo
Riitta ja Esa Peltola ky
Satakunnan Täimitukku
Sinervön Kauppa Oy
Sirola Farm
Suodenniemi-Seura ry
Triosoft Oy
Eija ja Markku Hesso
Asko Knuutila
Ari ja Marjatta Kulku
Jarmo ja Tuulikki Sirola
Pauli ja Liisa Ylitalo

Nakkilalaista reserviläistoimintaa 60 vuotta

1956 perustettu reservinaliupseeriyhdistys muuttui vuonna 1995 Nakkilan Reserviläiset Ry:ksi. Yhdistyksemme täytti kunniakkaat 60 vuotta tänä vuonna. Johtokunta päätti, että toimintaa juhlitaan arvoisella tavalla. Se jakautui toimikuntiin ja lisäksi jaettiin erillisiä tehtäviä johtokunnan jäsenille.

Juhla- ja muut toimikunnat valmistelivat juhlaa vuoden päivät. Juhlapaikaksi valittiin Juhlatalo Marimba, jonka katon alla olemme voineet kokoustaneet vuosikausia. Juhlapaikka mahdollisti 60-vuotisjuhlan kaikkien eri osa-alueiden joustavan, mutta juhlallisen läpiviennin.

Pääjuhla iltajuhlana

Ensimmäinen juhlatoimikunnan päätös oli tietenkin päivämäärä. Arkistosta ja vanhemmilta jäseniltä etsittiin tietoa perustamispäivästä. Tallessa olevien asiakirjojen perusteella yhdistyksemme on perustettu 1955, 1956 tai 1957. Ensimmäiset kokouspöytäkirjat löytyvät vuodelta 1956. Tuolloin yhdistys on siis ollut varmuudella jo olemassa.

Päädyimme järjestämään juhlan samoihin aikoihin, kun 40-vuotisjuhla oli järjestetty. Perusteet ajankohdan valintaan olivat kummallakin juhlatoimikunnalla toisistaan riippumatta samat. Samalla päätimme järjestää juhlamme kaksiosaisena.

Lauantaina 22. Lokakuuta pidettiin pääjuhla iltajuhlana. Yhdistys kutsui kaikkia iltajuhlassa olleita vieraita jumalanpalvelukseen. Kirkkoherra **Markku Järviö** käytti myös puheenvuoron, tuoden tervehdyksen seurakunnalta ja kiittäen reserviläisyhdistyksemme panosta useissa eri itsenäisyyspäivään, joulun ja sotaveteraaneihin liittyvissä tapahtumissa. Edustamisemme noissa tapahtumissa on kunnia-asia, mutta aina se kiitoskin maistuu.

Iltajuhlassa runsas osanotto

Kutsuvieraat ja omat jäsenemme olivat noudattaneet kutsua hienosti. Iltajuhlassa oli 90 vierasta. Kaavaillut paikat olivat viimeistä sijaa myöden täynnä.

Juhlalle oli rakennettu sen verran ohjelmaa, että juurikaan tyhjiä hetkiä ei ollut.

Kutsuvieraat toivat tervehdyksensä. Nakkilan Sotaveteraanit, Nakkilan Reservin upseerit, Nakkilan Kunta, Nakkilan Seurakunta ja aseveljemme naapurireserviläisyhdistyksistä käyttivät tervehdyspuheen vuoronsa.

Res-Harjavalta heitti kyllä avoimen haasteen yhdistyksille käydä toisten yhdistysten järjestämissä juhlissa ja tapahtumissa. Harjavallasta oli ryhmän verran vieraita.

Satakunnan Reserviläispiirin tervehdyksen yhteydessä piirin toiminnanjohtaja pyysi Nakkilan yhdistyksen puheenjohtajan

tajan **Urpo Parkkalin** juhlaväen eteen. **Taina Mäkitalo** kiitti vastikään myös 60 vuotta täyttäneitä Parkkalia erittäin aktiivisesta toiminnasta niin yhdistyksessä, kuin piirihallituksessa, kilpailutoiminnassa ja vaikkamissä. ”*Urpo on ollut kaikkiällä*”, totesi Mäkitalo lopuksi.

Reserviläisliitto olikin yhdistystä huomioinut jo Porissa juhlakokouksessa vuotta aiemmin.

Yhdistys huomioi jäseniään. Erilaisia kunniamerkkejä haettiin ansioituneille jäsenillemme. Hakiessa törmäsimme siihen tilanteeseen, että liitto on asettanut piireille varsin tiukan kiintiöt ja säännöt myönnettäville ansiomerkeille ja kun useampi yhdistys juhlii tasavuosia. Hiukan oli hankaluuksia saada haluamaamme. Joudummekin tulevina vuosina hakemaan osaa ansiomitaleista uudelleen.

Nakkilassa on myös ”jermuasennetta”.

Satakunnan Reserviläispiirin puheenjohtaja Tomi Nikkanen ja toiminnanjohtaja Taina Mäkitalo toivat piirin tervehdyksen molemmille 60-vuotiaille: yhdistykselle ja Urpo Parkkalille.

Juhlatalo oli täynnä viimeistä paikkaa myöten. Juhlapuhujana oli Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti, Joni Lindeman

Muutama varsin asioitunut jäsen ilmoitti hyvissä ajoin, että: *”sit mitää killuttimii ette mulle hommaa”*.

Me olemme valmiit

Juhlapuhujaksi oli kutsuttu Evl. **Joni Lindeman**. Lindeman toimii Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkönä. Lindemanilla on jo varsin mittava sotilasura tehtynä. Hän on toiminut useissa kansainvälisissä tehtävissä.

Lindeman maalasi puheessaan sinivalkoiselle taivaallemme varsin mustia pilviä. Mahdollisesti ulkoapäin aiheutetusta kriisistä kertoi... Kotikunnillemme ilmaantui ”pieniä vihreitä miehiä” antamaan kriisiapuaan. Lindeman kertoi näin tapahtuneen eri puolilla maailmaa. Kauhistuttavan skenaarion everstiluutnantti pyyhkäisi lopulta pois kertomalla, että: *”älkää olko huolissanne – me olemme valmiit”*.

Taktiikka moista invaasiota vastaan on siis luotu. Me reserviläiset liittymme siihen oleellisesti. Toivotaan, ettei Euroopan unioni vie meiltä työkaluja reserviläistaitojen harjoitteluun ja ylläpitoon.

Veteraanit eturivissä

Juhlavieraista arvokkaimmat, sotaveteraanit, olivat eturivissä. Aivan kaikki veteraanimme eivät enää jaksaneet tulla paikalle.

Heille lähti lämmin kiitos vapaasta isänmaasta juhlan päätteeksi yhdessä laulettuun Maamme-laulun myötä.

Paikalle saapuneista sotaveteraaneista sain kuulla varapuheenjohtajaltamme seuraavaa: *”bitto mitä miehiä...”* Vpj. oli tarjonnut konjakkia päättökahvin kera veteraanien pöytään, jolloin muutama oli laittanut käden lasin päälle – *”En minä voi ottaa, kun tulin autolla”* ...että sellaisia velikultia.

Seppelenlasku sunnuntaina

Seppelenlasku Sankarihaudalla ja juhlamalanpalvelus olivat vuorossa sitten sun-

nuntaina. Johtokunta sai palvella kirkkokansaa jumalanpalveluksessa kantaen mm. kolehdin. Puheenjohtajamme luki osan päivän tekstistä.

Jumalanpalveluksen jälkeen laskettiin seppele sankarihaudalle. MPK oli järjestänyt kunniavartion seppelenlaskun ajaksi.

Juhlan jälkeen oli tunne, että kannatti järjestää.

ESA RANNISTO
SEPPÖ VAAHTIO

Juhlan päättyi yhdessä laulettuun Maamme-lauluun. Juhlavieraista arvokkaimmat, sotaveteraanit, olivat eturivissä.

Lappeenrannassa kokoontuivat Suomen Reserviupseeriliitto, Reserviläisliitto, Maanpuolustuskiltojen liitto, Maanpuolustusnaisten liitto sekä Reserviläisurheiluliitto.

Jalustintuntumalla keräsi maanpuolustusaktiivit Lappeenrantaan

Satoja vapaaehtoisen maanpuolustustyön parissa toimivia suunnisti yhteisen kokous- ja juhlatiimin lopun viettoon Lappeenrantaan 18.-20.11. Rakuunoiden kaupungin perinteitä kunnioittaen tapahtuma oli saanut nimekseen Jalustintuntumalla. Kuten rakuunat etenevät rintamassa jalustintuntumalla, myös maanpuolustusjärjestöt esiintyivät Lappeenrannassa tiiviinä rintamana. Paikalla olivat edustettuina Suomen Reserviupseeriliitto, Reserviläisliitto, Maanpuolustuskiltojen liitto, Maanpuolustusnaisten liitto sekä Reserviläisurheiluliitto.

Kokouksissaan järjestöt päättivät lähivuosien toiminnan suuntaviivoista ja valitsivat tulevien vuosien luottamushenkilöt. Kokousten jälkeen lauantai-iltaa vietettiin Lappeenrannan urheilutalolla juhlaillallisen merkeissä. Illallisen jälkeen tanssiaskelita tahditti tangokuningatar **Maria Tyyster**.

Sunnuntai-iltana pidettiin jumalanpalvelus Marian kirkossa, jossa saarnasi kanttäpöspä **Pekka Särkiö**. Jumalanpalveluksen jälkeen järjestöjen lippulinna järjestyi Marian aukiolle, josta se siirtyi rakuunoiden johtamana läheiselle sankarihautausmaalle.

Sepeleenlaskun jälkeen lippulinna palasi Marian aukiolle.

Sunnuntai-iltapäivällä maanpuolustusväki kokoontui vielä Lappeenrannan kaupungintalolle valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan. Musiikista vastasi Rakuunasoittokunta, juhlapuheen piti kenraali **Jarmo Lindberg** ja nähtiinpä lavalla vielä tanssivia esiintyjäkin.

Sankarihautoille oli kokoontunut noin 300 Nakkilan ala-asteen oppilasta Kirkonseudun, Matomäen ja Tattaran kouluista.

Hieno perinne

Nakkilalaisen Kirkonseudun koulun pitkään jatkunut perinne itsenäisyyspäivän juhlinnassa on hieno asia.

Kirkonseudun koulun oppilaat juhlivat Suomen itsenäisyyspäivää koululla erilasten pienten tapahtumien ja juhla-aterian lisäksi kävelemällä koululta kirkonmäelle. Oppilaat ryhmittivät opettajiensa johdolla

la Sankarihautojen ympärille katse kohden suurta ristiä, jolle sankarivainajien muistoksi seppelet lasketaan. Saman ristin äärellä Reserviläisjärjestöt vartioivat joulurauhaa.

Pienten koululaisten mukana tilaisuutta kunnioittavat Nakkilan Sotaveteraanien, Reservin upseerien ja Reserviläisten liput.

Koulun oppilaista on valittu kaksi lippuairutta ja kaksi seppelenlaskijaa. Suomen lipun johdattama kunniaryhmä saapuu ristille. Liput jäävät ristin taakse tekemään kunniata ja seppelenlaskijat laskevat arvokkaasti seppelen ristin juurelle.

Kirkkoherra **Markku Järviö** siunasi tilaisuuden ja piti puheen. Puheessa kirkkoherra kertoi ja muistutti, miksi olemme kokoontuneet sankarihautojen ääreen. Järviö ei jättänyt puheessaan sijaa sille ajatukselle, etteikö näin tehtäisi kunniata myös sittenkin, kun viimeinen sankari on saatettu kirkkomaahan.

Tilaisuus päättyi opettajien esilauluryhmän johdatellessa kaikki yhteislauluun. Huomiota herättävän hiljaista ja kunnioittavaa oli Kirkonseudun oppilaitten käytös tilaisuudessa. Oli myös ilo seurata yli sadanviidenkymmenen oppilaan nauttia siirtymistä kulkueena alas kirkonmäkeä koululle. Rehtori **Minna Hujanen** saa olla tyytyväinen oppilaiden esiintymisestä juhlatilaisuudessa.

Suomen lippua kantoi Aatu Hakanen ja lippuairueina toimivat Etta Koota sekä Niilo Tuovila. Veteraanien lippua kantoi Seppo Vahtio, upseerien Pekka Rikala ja ressurujen Urpo Parkkali. Seppelenlaskijoina olivat Milla Myllymäki ja Miikka Haapio.

Nakkilan Reserviläiset kiittävät kaikkia tilaisuuteen osallistuneita ja toivottavat kaikille Hyvää Joulua.

Itsenäisyyspäivän kunnianosoitukset ja seppeleenlasku

Raumalla järjestetyssä Itsenäisyyspäivän ohjelmassa oli kunnianosoitus ja seppeleenlaskut sankarihautoilla. Rauman lippulinna lähti Jumalanpalveluksen jälkeen kirkkosillalta torin kupeesta poliisisaattueen johdattamana kohti Vanhaa hautausmaata. Lippulinnaa johti **Ilo Norokorpi**, Rauman Reserviupseerikerholta ja Suomen lippua kantoi **Matti Iso-Pärnä** Rauman Reserviläisistä.

Timo Kääriä ja **Heikki Likki** Rauman Reserviläisistä, sekä **Pasi Suominen** ja **Ravo Sarmet** Rauman Reserviupseerikerhosta olivat Sankarivainajien Myrsky Asettua -muistopatsaalla kunniavartiossa.

Karjalaan jääneiden vainajien muistopatsaalla kunniavartiossa olivat rauhanturvaajat **Mika Salminen** ja **Kari Lehtonen**. Lippulinna ja marssirivistön saapuessa muistopatsaalle Rauman Puhallinorkesteriyhdistys esitti Sillanpään marssilaulun. Tämän jälkeen he esittivät Narvan marssin

ja yhdessä Rauman Työväen Mieslaulajien kanssa laulun Oi kallis Suomenmaa. Itsenäisyyspäivän puheen esitti Rauman Reserviupseerikerholta **Vesa Viirros**, joka puheessaan peilasi tämän päivän varusmiehiä sekä viime sotien veteraaneja. Tämän jälkeen oli vuorossa perinteiset seppeleenlaskut. Seppeleet sankarihaudalle toivat: Rauman kaupunki, Rauman seurakunta, yhteisöt ja maanpuolustusjärjestöt. Tämän jälkeen laskettiin myös sepele Karjalaan jääneiden muistomerkillä, jonka laski Rauman Karjalaiset ry. Seppeleiden laskun aikana Rauman Puhallinorkesteriyhdistys esitti Porilaisten marssista ensimmäisen repriisin. Muodollisuuksien jälkeen soittokunnan säestyksellä ja kuoron avustuksella sai yleisökin ottaa osaa seuraaviin lauluihin: Jumala omi linnamme ja Maamme laulu. Tämän jälkeen liput ja marssirivistö poistui, sekä pienen ajan kuluttua kunniavartijat.

Rauman Reserviläiset yhdessä Rauman Reserviupseerikerhon kanssa olivat tänä vuonna mukana ensimmäistä kertaa järjestämässä Itsenäisyyspäivän kunniavartiota Eurajoen hautausmaalla. Eurajoen ensimmäiseen kunniavartioitehtävään pääsivät **Marko Ollikainen** reserviläisistä ja **Mikko Lemmetty** upseereista. Vartiossa olleen Marko Ollikaisen mietteitä tehtävästä: Eurajoen ohjelma alkoi kirkossa klo 10 kirkkoherra **Asko Riihimäen** sanajumalanpalveluksella. Hieman ennen jumalanpalveluksen loppua, vartio siirtyi vartionjohtaja Mikko Lemmetyn ohjaamana sakastin kautta sankarihautausmaalle. Sankarihautausmaa oli pieni, mutta karun kaunis vanhoine kirkkoineen. Ilma oli mitä parhain, pakkasta noin kahdeksan astetta ja aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Kirkkoväen ja lippulinnaa kokoontuttua sankarihautausmaalla läheisyyteen oli vuorossa seppeleiden laskut sankarihaudalle, Karjalaan jääneiden

Itsenäisyyspäivän puheen piti Vesa Viirros Rauman Reserviupseerikerhosta.

ut sankarihaudoilla

muistomerkillä ja Vakaumuksensa puolesta katuneiden muistomerkillä. Lopuksi yhteislauluna loppuvirsi, jonka jälkeen lippulinna ja kunniavartio poistuivat paikalta.

Näiden lisäksi Rauman Reserviläiset järjestivät kunniavartiot myös Lapin ja Kodisjoen hautausmailla. Kodisjoella kunniavartiossa olivat reservin kersantti **Laura Lehtoruusu** ja Rauman Reserviläisistä **Pekka Levo**. Kunniavartiota sankarihaudoilla Lehtoruusu sanoo pitävänsä arvokkaana tehtävänä, johon mielellään osallistuu. Kodisjoen hautausmaalla lepää hänen sukulaisiaan. ”Me olemme tämän velkaa sotiemme veteraaneille ja sankarivainajille”, Lehtoruusu muistutti. Omia armeijakokemuksiinsa Lehtoruusu pitää myönteisinä. Hän kehottaa naisia lähtemään rohkeasti mukaan, myös reserviläistoimintaan.

MONA NORDBERG
Rauman Reserviläiset

Karjalaan jääneiden vainajien muistopatsaalla kunniavartiossa olivat rauhanturvaajat **Mika Salminen** ja **Kari Lehtonen**.

Rauman Reserviläiset yhdessä Rauman Reserviupseerikerhon kanssa olivat tänä vuonna mukana ensimmäistä kertaa järjestämässä Itsenäisyyspäivän kunniavartiota Eurajoen hautausmaalla.

Noormarkun

Seudun Reserviupseerikerho kunnioitti itsenäisyyspäivää asettamalla kunniaavartiot ja kerholipunkantajan seppeleenlaskutilaisuuteen Lassilan ja Noormarkun sankarihaudoille. Lassilan sankarihaudalla olimme aamuvarhaisella klo 9.00 ja Noormarkun sankarihaudalla noin puolen päivän aikaan. Kuvassa vasemmalla Arto Ahokas ja oikealla Antti Koskela.

Uvilan

maanpuolustusväen itsenäisyyspäivä käynnistyy aamulla yhdeksältä Uvilan kirkolla, jolloin aloitetaan kynttilälyhtyjen sytyttäminen. Sytytyksestä ovat vastanneet jo vuosia Uvilan sotaveteraanien Perinneyhdistyksen jäsenet. Kynttiläkulkue kohti sankarihautoja lähtee ennen Jumalanpalvelusta. Kulkueessa ovat vapaamuotoisesti edustettuina ulvilalaisten maanpuolustusyhdistysten jäseniä ja heidän perheenjäseniään. Kunniaavartio kokoontuu sankarihaudoille ennen seppeleenlaskua. Tänä vuonna vartiossa olivat Pekka Lonkainen ja Juhani Lukka Uvilan Reserviupseerikerhosta ja Jani Rynnänen sekä Reijo Tupala Uvilan Reserviläisistä. Iltapäivällä kaupunki järjesti perinteisen Itsenäisyyspäivän juhlan lukiolla. Kunniavieraina ovat ulvilalaiset veteraanit. Juhlavan ohjelman päätteeksi juhlavieraat nauttivat satakuntalaisen pito-pöydän antimistä.

Hyvät maanpuolustusystävät

Niin se vain tämänkin vuosi lähenee vääjäämättä loppuaan, vaikka miten pyristelisi vastaan. Vielä kun saataisiin edes vähän lunta maahan, niin pimeyskään ei häiritseisi. Vuoden kiireisimmät päivät alkavat olla käsillä, kun valmistaudutaan joulun juhlintaan. Muistetaan kuitenkin touhuta kohtuudella, jotta jaksamme myös nauttia juhlapäivistä.

Mennyt vuosi sujui vauhdikkaasti. Monenlaista toimintaa oli tarjolla piirimme yhdistyksissä – niin liikunnan iloa kuin vastinetta kulttuurin nälkäänkin. On ollut mukava huomata, että toimintaa on järjestetty myös yhdessä eri yhdistysten kesken. Tällä tavalla saadaankin järjestettyä erilaisia tapahtumia, jotka ehkä yksittäisen yhdistyksen osalta jäisi muuten toteuttamatta. Onkin erittäin tärkeää, että yhdistykset toteuttavat omanlaistansa toimintaa, jotta jäsenet viihtyvät ja pysyvät mukana toiminnassamme. Uudistukset ovat toki myös tärkeitä, jotta saamme mukaan uusia innokkaita toimijoita. Liikkukaamme siis avoimin silmin ja kuulevin korvin erilaisissa tapahtumissa ja tilaisuuksissa ja poimitaan sieltä uusia ideoita ja vinkkejä tulevaan toimintaamme.

Vuosi 2017 tulee olemaan täynnä kaikenlaista toimintaa Suomi 100 juhluvuoden tiimoilta. Mukaan mahtuu varmasti myös tapahtumia, jotka kiinnostavat meitä maanpuolustusnaisia. Ollaan siis aktiivisesti mukana ja viedään aatettamme eteenpäin. Piirin ja liiton osalta tärkeimmät tapahtumat tulevana vuonna ovat perinteiset vuosikokoukset, jotka liiton osalta järjestetään huhtikuussa Nummelassa ja marraskuussa Kajaanissa. Piirin kokouksista ilmoitetaan myöhemmin. Mikäli yhdistykset järjestävät omia tapah-

tumiaan, niin miettikää, olisiko tilaisuus mahdollista jakaa muiden yhdistysten kanssa. Näin saisimme verkostoiduttua laajemmalle ja sitä kautta myös jäsenille rohkeutta lähteä mukaan myös muihin kuin yhdistyksen omiin tapahtumiin. Tapahtumista voi ilmoittaa esimerkiksi piirin Facebook -sivuilla (Satakunnan maanpuolustusnaiset) tai laittamalla viestiä allekirjoittaneelle.

Näiden ajatusten myötä kiitän kaikkia kuluneesta vuodesta ja toivotan kaikille rauhaista joulun aikaa ja vuoden vaihdetta. Tavataan taas ensi vuonna samoissa merkeissä.

MARJO SARMET

*Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri
puheenjohtaja*

Asedirektiivin vaiheet joulukuussa 2016

Risikon tapaaminen 8. joulukuuta

Järjestöjen aiemmin määritelty ns. ”kärkiryhmä” kävi tapauksessa sisäministeri **Paula Risikko**, erityisasiantuntija **Johanna Puro**, sekä poliisitarkastaja **Seppo Sivula**. Suomen neuvottelevat virkamiehet lähtivät hankalasta alkuasetelmas- ta tukenaan eduskunnan antama historiallisen yksimielinen mandaatti, ja ovat onnistuneesti saaneet direktiiviehdotukseen sekä reserviläis- että urheilupoikkeuksen. Tämän hetki- sen tiedon mukaan sekä urheilu-, että reserviläispoikkeukset ovat myös mukana parlamentin ja komission trilogin aika- na valmistelemissa kompromississa. Tavoitteena on saada direktiivin sisältö hyväksytyä vielä tämän vuoden puolella. Koska toimiva aselaki ja syrjäytymistä ehkäisevä seuratoi- minta ovat tärkeitä asioita keskustelun kaikille osapuolille, sovittiin, että heti kun direktiivi tulee valmiiksi, aletaan sen soveltamista kansalliseen lainsäädäntöön tutkia yhdessä har- rastajien asiantuntijaryhmän, ns ”kärkiryhmän” kanssa.

Reserviläispoikkeuksen soveltamisessa tuli esille tulkinta, jonka mukaan jokainen maanpuolustusvelvollinen olisi reserviläinen. Tämä tulkinta nähtiin hieman hankalana, ja EU-tuomioistuimen uskottiin puuttuvan asiaan, mikäli asi- aa tulkitaan näin. Koska maanpuolustusratkaisut ovat jäsen- maakohtaisia ja EU:n toimivallan ulkopuolella, keskustelua jatketaan tämän poikkeuksen soveltamisen osalta.

Vicky Fordin esitys 13. joulukuuta

Vicky Ford näyttää hakevan henkistä tukea sille, että EI aio antaa periksi parlamentin kannasta. Vaikka hän ei henkilö- kohtaisesti olisikaan kovin kiinnostunut aiheesta, hän ei selv- västi halua tuoda täysistunnon äänestettäväksi lopputulosta, jota hänen oma ryhmänsä ei tule kannattamaan. Lisäksi hän- tä huolestutti mielikuva, että hän Britannian ”läksiäislahja- na” kieltäisi kaikilta muilta eurooppalaisilta aseet. Alla ole- vassa tiivistelmässä oleelliset kohdat V Fordin kirjeestä

Starttiaseet: Koska on riski, että näitä aseita muutetaan toimiviksi aseiksi, ja eräissä maissa on myyty nykyisen di- rektiivin puitteissa helposti starttiaseista toimintakuntoisik- si muunnettavia aseita, säännöt kiristyvät. Tästä eteenpäin aseet, jotka on muutettu ampumaan paukkupatruunoita py- syvät edelleen ampuma-aseina

Deaktivoitut aseet: Deaktivointistandardit menevät uu- siksi ja komissio kerää asiantuntijatyöryhmän työstämään asiaa ja uusi versio säännöistä tulee vuoden 2017 alkupuolella. Käytännössä tämä tarkoittaa vanhojen ennen 2016 huhtikuuta voimassa olleiden säädösten tarkistamista mait- tain, ja jos ne ovat riittävän hyviä, niin ne voivat mahdolli- sesti riittää.

Kategoria A: Kategoriaan **A**, eli **kielletty ilman poikke- usta, siirtyvät seuraavat aseet:**

Uuden A6 kategorian muodostavat ”automaattiaseet, jotka on muunnettu puoliautomaattiaseiksi”. Parlamentti yritti muuttaa tätä siten, että määriteltäisiin kriteerit, jonka mukaan automaattiaseen voisi muuntaa pysyvästi puoliau- tomaattiaseeksi, mutta komissio kieltäytyi. Tämä tarkoittaa että nämä aseet ovat saatavissa enää reserviläispoikkeuksella, tai urheilupoikkeuksella. Olemassa olevat aseet jäävät har- rastajille, ja niitä omistaa, myydä, periä niille ihmisille, joilla on ennestään vastaavia aseita.

Uuden kategorian A7 muodostavat aseiden ja lippaan yh- distelmä – eli jos sinulla on itselataava kivääri, jossa on yli 10 patruunan lipas tai pistooli, jossa on yli 20 patruunan li- pas, se kuuluu kategoriaan A7 ja on kielletty, paitsi jos kuu- lut urheilu- tai reserviläispoikkeuksen piiriin. Olemassa ole- vat aseet jäävät harrastajille, ja niitä omistaa, myydä, periä niille ihmisille, joilla on ennestään vastaavia aseita.

Normaalit lippaat: Tästä lähtien tulee näyttää lupa li- pasta ostettaessa. Normaalikokoisia lippaita myydään vain niille, joilla on lupa kategorian A-aseisiin, eli jotka kuuluvat

poikkeuksien piiriin. Uuden direktiivin mukaisen lippaan määritelmää en ole nähnyt, mutta mikäli se määritellään sanoilla ”laatikko, jossa on jousi” tulee aselupa näyttää myös PEZ-annostelijoita ostettaessa.

Kategorian A-aseita voidaan myöntää seuraavin perustein: Kriittisen infrastruktuurin suojelu, kaupallinen kuljetustoiminta merellä ja arvokuljetukset, maanpuolustus, koulutus, kulttuurilliset syyt, tutkimus ja historialliset tarkoitukset. En tiedä mitä tällä ”kulttuurillisella poikkeuksella” tarkoitetaan.

Asekeräilijät:

Mikään ei direktiivin puolesta muutu Suomessa. Keräily sallitaan, mikäli keräilijä omaa keräilyluvan.

Vaikuttaisi siis siltä, että myös keräilijöillä olisi mahdollisuus saada lupia historiallista tai kulttuurista merkitystä oleviin A-luokan aseisiin

Urheiluampujat: Kategorian A aseisiin voidaan myöntää poikkeus, mikäli yksilö osallistuu aktiivisesti harrastustoimintaan tai kilpailuihin. Asepassiin lisätään mahdollisuus kategorian A-aseiden viemiseksi maasta toiseen kilpailuja varten. Kukaan ei kuitenkaan ole selvittänyt, miten lentoyhtiöt suhtautuvat tähän.

Reserviläiset:

Asevoimat, poliisi ja viranomaiset ovat direktiivin ulkopuolella. Reserviläispoikkeus mahdollistaa kategorian A-aseiden myöntämisen reserviläisille.

Sveitsi:

Erityispoikkeus Sveitsiläisille, jotka ovat käyneet armeijan. Heille voidaan antaa palvelusase kotiin entiseen malliin. Sveitsiläiset kommentoivat, että koska ampumaurheilijat ovat tästä unohtettu kokonaan niin kuppi menee nurin. Listalla on muun muassa ”Erotaan Schengenistä kansanäänestyks”.

Kotisepintä: Aseiden kuluneita osia saa vaihtaa, jälleenlataus on mahdollista direktiivin puitteissa. Vicky Fordin kirjeessä ei lue yksityiskohtia, mutta kiellettyjä ovat sellaiset muutokset, jotka johtavat aseiden kategorian muuttumiseen.

Lääkärintarkastukset: Jokainen jäsenmaa saa toimia miten haluaa, kunhan luvanhaltijan soveltuvuutta seurataan joko jatkuvasti tai säännöllisesti. Tulokinnan mukaan Suomen nykymalli olisi riittävä.

Parlamentilla ja neuvostolla on yhteisymmärrys näistä: Mitään asetta (siis AR ja AK) ei mainita nimeltä. – Lipasrajoitus olisi B-kategorian aseille 10/pitkä ja 20/lyhyt. Ase pitää luvittaa uudelleen A7:ksi, jos siihen kiinnitetään suurempi lipas. Siirtymäajan (kestoa en tiedä) kuluessa ison lippaan saa omistaa B-luvalla (eli nykyisellä luvalla), mutta sitä ei saa käyttää. Siirtymäajan jälkeen sellaisen hallussapidosta seuraa hallinnollisena toimena (ei siis rikosoikeudellisenä rangaistuksena) kaikkien lupien menetys. Edellä sanottua oleellisempaa kuitenkin on, että B7-aseen voi heti luvittaa A7-aseeksi, jolloin lipasrajoituksia ei tietenkään ole. – Urheiluperusteeseen ei tule kilpailupakkoa, vaan tunnustetun lajin harjoittelu riittää. – Lipaspelleily siis vaikuttaisi Suomessa lähinnä niihin henkilöihin, joilla on lupa itselataavaan keskisytytteeseen aseeseen muulla kuin urheiluperusteella. Reunasytytteiset kivärit (.22LR) näyttäisivät jäävän direktiivin ulkopuolelle?

Käytännössähän tuo tarkoittaa, että jos haluat *hallussa pitää* isoja lippaita, sinun on rekisteröitävä kiväärisi A-aseeksi, ja sen voi tehdä urheiluammuntaperusteella. Ei kai tuo Suomen nykytilaan verrattuna aiheuta muuta, kuin että voitaksesi ostaa lippaan sinun tulee näyttää aselupaasi. Jos näin ei tee, kyseisten lippaiden käyttö ja hallussapito muuttuvat laittomaksi.

Nyt kun trilogin lopputuloksena syntynyt direktiivihahmotelma on pöydällä, sen täytyy tulla vielä neuvoston (jäsenmaat) sekä parlamentin hyväksymäksi. Kuten sanottua, direktiivi asettaa vain minimistandardit. Jos jäsenmaa ei ole tähän asti halunnut kieltää jotakin, miksi se uuden direktiivin myötä haluaisi?

RAIMO SUOMINEN
Ampumaharrastusfoorumin jäsen

MPK:n organisaatio muuttuu – toiminta jatkuu

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) yhdistyksen kokous 11.11.2016 päätti yksimielisesti käynnistää MPK:n organisaatiomuutoksen. Yhdistyksen kokoukseen osallistui MPK:n jäsenjärjestöjen edustajat. Muutoksen syynä ovat tuotannolliset ja taloudelliset syyt ja sen tarkoituksena on joustavoittaa MPK:n organisaatiota vastaamaan kulloisiinkin taloudellisiin resursseihin ja koulutuskysyntään. Uusi organisaatio astuu voimaan 1.1.2017.

Organisaatiouudistuksen seurauksena koulutus- ja tukiyksiköt (KOTU) lakkautetaan, ja niiden hallinnolliset tehtävät siirretään maanpuolustuspäällikköihin sekä MPK:n keskuustoimintaan. Koulutustoimintaa jatketaan ja sen tavoitettavuutta vahvistetaan perustamalla yksi tai useampia uusia koulutuspaikkoja kaikkiin maakuntiin, joissa alueellisen koulutuksen jatkuvuudesta ja laadusta huolehtivat koulutuspäälliköt. Koulutuspaikoilla tehdään kurssien suunnitteluun ja toimeenpanoon liittyviä tehtäviä. Muutos ei muuta sitoutuneen toimijan toimenkuvaa. Kaikkien sitoumukset pysyvät voimassa olevina, mutta siirtyvät aikanaan pykälän ylöspäin: maanpuolustuspäällikköihin. Koulutustoiminta jatkuu edelleen jokaisessa maakunnassa. Tavoitteena on, että jokaisen nykyisen KOTU:n alueella pysyy koulutuspaikka. Tarkoituksena on, että kaikki vuoden 2017 koulutukset pidetään suunnitelmien mukaisesti valtionavun tasosta riippuen. Tarkempaa tietoa vuoden 2017 suunnitelmista saa kustakin maan-

puolustuspäällikkö.

Satakunnassa tämä tarkoittaa sitä, että vuodesta 1999 alkaen toiminut Satakunnan Maanpuolustuspäällikkö ja 2011 alkaen toiminut Satakunnan koulutus- ja tukiyksikkö päättävät toimintansa 31.12.2016. 1.1.2017 perustetaan Niinisalon koulutuspaikka, jonka vanhimpana jatkan maanpuolustuskoulutuksen tehtävissä. Maanpuolustuspäällikkö toimipaikka sijaitsee Turussa.

Kuluneet kymmenen vuotta MPK Satakunnan johdossa ovat menneet kuin siivillä. Olemme tehneet yhdessä vapaaehtoista maanpuolustustyötä ja ennen kaikkea ylläpitäneet ja kehittäneet vapaaehtoisten maanpuolustuskoulutusta Satakunnassa. Työ ja yrittäminen on ollut vilpittömpää ja tuloksiakin tuottavaa. Tuona aikana 2007-2016 on toteutuneiden kurssien määrä noussut 40:stä keskimäärin 80:een, osallistuneiden henkilöiden määrä on noussut 1000:sta keskimäärin 3500:aan ja kurssivuorokausien määrä 1300:sta keskimäärin 4000 :een. Huippuvuonna 2015 osallistujia oli 4500 ja kurssivuorokausia 7150. Voimme yhdessä todeta, että olemme tehneet arvokasta sekä tuloksekasta työtä Isänmaamme eteen. Satakuntalainen maanpuolustuskoulutus jatkaa elinvoimaisena tulevista muutoksista huolimatta.

Eversti evp **Olavi Rajalan** aloittama Piiripäällikön nurkkaus ja allekirjoittaneen Päällikkö praatailee -palsta päättyy tältä osin Karhu-lehdessä.

Satakunnan vuoden 2017 kurssisuunni-

telma on tehty.

Kurssitarjottimella on 113 kurssia, joista PV:n tilaamia 27 kpl, Reserviläisjärjestöjen tilaamia 58 kpl sekä kuntien, seurakuntien, yritysten ym. tilaamia 28 kpl.

Satakunnan vuoden 2017 kurssisuunnitelma loppukesään saakka löytyy myös toisaalta tästä lehdestä. Tutustukaa ja ilmoittautukaa kursseille.

Reserviläiset! Ilmoittautukaa kursseille ja tulkaa mukaan MPK:n toimintaan!

Onnittelut ylennetyille ja palkituille!

Hyvää ja Rauhaisaa Joulua sekä Onnellista Uutta vuotta!

KIMMO TUOMI
Päällikkö
MPK Satakunta

Jorma Välke johti ” vaarallisen henkilön kiinniotto” rastin Maakuntakomppanioiden tehtävärataharjoituksessa Huovinteella Säkylässä.

HONKA valtakunnallinen tulenjohton kouluttajakoulutus toteutettiin ensimmäistä kertaa Niinisalossa Hämeenkan-kaan maastossa kap-teeni Mikko Hörkön oik johdolla. Hänellä oli apunaan res kap-teeni Aki Mäkirinta.

HONKA Tuliasema- ja viestikurssin johti Aki Kinnunen (3. vas.) Menossa I22H63-tykin rakenneharjoittelu Tykistökoulun rakennehallissa kapt evp Matti Lappalaisen johdolla.

I22H63 tykin ”tykkijumppa” menossa HONKA Tuliasema- ja viestikurssilla ent Eläinlääkintäkoulu ratsastuskentällä Niinisalossa.

LSMPP:N SATAKUNNAN KOULUTUSALUEEN KURSSIT TALVI-KEVÄT 2017

Kurssien tarkemmat tiedot ja ilmoittautuminen MPK:n internetsivuilla www.mpk.fi
-> koulutuskalenteri -> valitse yksikkö (joko Satakunta tai Lounais-Suomi) -> valitse kurssi.

PV:n tilaama sotilaallinen koulutus

Helmikuu

RIITTA 17
Valmistava harjoitus 2 Kutsussa 10.-12.2.
Huollon kurssi
Esikuntakurssi 2
Logistiikkak. I
JOJA-kurssi
Suojauskurssi
TJK-kurssi
SUIKE-kurssi
TRA-kurssi
TCCC-kurssi

Huhtikuu

RIITTA 17
Perustamis- ja hajauttamisharjoitus Kutsussa 21.-23.4.
Huollon kurssi
KOTU-kurssi
SPOLK-kurssi
Perustamiskurssi
EVK-kurssi
Logistiikkakurssi
Esikuntakurssi
TJK-kurssi
Kohteensuojaus
Kulunvalvonta
Hajauttaminen
Sovellettu vaihe

Toukokuu

Raasin malja
-ammunnanjohtajat Kutsussa 6.5.
Maakuntakompanian
taistelukurssi I Kutsussa 19.-21.5.

Muu sotilaallinen ja sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Tammikuu

RIITTA 17
Valmistava harjoitus I Turku 14.1.

Helmikuu

TALVIHARJOITUS

Johdon ja tuen kurssi Säkyä 3.-5.2.
SATMAAKK Talviharjoitus Säkyä 3.-5.2.
B-ajolupakoulutus Säkyä 4.2.
Tarkka-ampuja I Säkyä 4.-5.2.

Maaliskuu

Taktinen RK I kurssi Pori 4.-5.3.
Taktinen Pistooli I kurssi Pori 11.-12.3.
RESUL-syysjotos suunnittelu- ja valmistelukurssi Rauma 11.-12.3.

KEVÄTHARJOITUS

Johdon ja tuen kurssi Niinisalo 24.-26.3.
ATMAAKK Kevätharjoitus Säkyä 24.-26.3.
KRH-tuliasemakurssi Niinisalo 24.-26.3.
Tulenojohto- ja viestikurssi Niinisalo 24.-26.3.
Reserviläisjohtaja I Niinisalo 24.-26.3.
Naisten sotilastaidot Niinisalo 24.-26.3.
Tykistön mittauskurssi Niinisalo 25.-26.3.
Kohteensuojaus Niinisalo 25.-26.3.
Viestikurssi I Niinisalo 25.-26.3.
Taso- ja mittauskurssi Niinisalo 25.-26.3.
Taisteluensiapu peruskurssi Säkyä 25.-26.3.
JV-tiedustelukurssi Säkyä 25.-26.3.
Taajama tarkka-ampuja I Säkyä 25.-26.3.
Tarkka-ampuja 2 Niinisalo 25.-26.3.
Tarkka-ampujakurssi 4 Niinisalo 25.-26.3.
Asutuskeskustaistelu I (TRA) Säkyä 25.-26.3.
Perinneasekurssi I Niinisalo 25.3.
Perinneasekurssi 2 Niinisalo 25.3.

Toukokuu

Naisten ase- ja ampumakoulutus I Huittinen 6.5.
Taktinen Haulikko I kurssi Rauma 13.-14.5.
AR 15 käyttö ja huolto Pori 20.-21.5.

Varautumis- ja turvallisuuskoulutus VARTU

Tammikuu

Tammisunnuntai, Rauma 29.1.

Helmikuu

Kunnan varautuminen Rauma 01. - 28.02
Selviytyminen sähköttä Pomarkku 01. - 28.02
Varusmiesten liikenneturvallisuuskoulutus I Niinisalo 22.2.
Varusmiesten liikenneturvallisuuskoulutus 2 Niinisalo 23.2.

Maaliskuu

KEVÄTHARJOITUS

Naisten Kunnan Kohotus I Niinisalo 24.-26.3.
Seniorien turvakurssi Jämijärvi 01. - 30.03
Selviytyminen sähköttä Kankaanpää 01. - 30.03
Maatilojen varautuminen Rauma 01. - 30.03

Huhtikuu

Seurakunnan varautuminen Pori 01. - 30.04
Kunnan varautuminen Kankaanpää 01. - 30.04
Seniorien turvakurssi Rauma 01. - 30.04
Seurakunnan varautuminen Honkajoki 7.4.
Opettajien turvakurssi Pori 28.4.

Toukokuu

Protokollakurssi Lavia 6.5.
Opiskelijan turvakurssi Pori 10.5.
Opiskelijan turvakurssi Rauma 10.5.
Opiskelijan turvakurssi Huittinen 10.5.

MPK SATAKUNNAN VUOSIJUHLASSA PALKITTUJA

MPK Satakunnan vuosijuhlassa Niinisalon varuskuntakerholla MPK rautainen ansiomitali myönnettiin vas Lasse Varjoselle, Jani Ryynäselle, Kari Ruuhilahdelle, Pasi Laiholle ja Asko Lammelalle. Rautaisen mitalin sai myös Tero Leino.

Vuoden kouluttajana palkittiin Matti Pihlajamäki. Hän on kunnostautunut erityisesti ampumakouluttajana ja kursinjohtajana Katinkurussa.

Veli-Matti Ryynänen ja Jorma Välke palkittiin pitkästä ansiokkaasta työstä MPK Satakunnan hyväksi MPK:n puukoilla.

MPK Satakunnan vuosijuhlassa MPK Satakunnan standardin saivat (vasemmalta) Hannu Lamintausta, Pia Huhtala, Aki Kinnunen, Samuli Niinistö, Pauli Huhtamaa, Veli Lempinen, Timo Vuorisalo ja Jouko Jokinen. Lisäksi MPK Satakunnan standardin saivat Petri Nurmi, Jussi Sainio ja Mikko Hörkkö

Markku Nikkilä ja Pekka Visuri vastaamassa yleisökysymykseen.

Niinisalossa korkeatasoinen seminaari

Niinisalossa järjestettiin lokakuussa jo kuudestoista rauhanturvaseminaari. Perinne on jatkunut vuosittaisena ainoana poikkeuksena vuosi 2006, jolloin juhlittiin 50-vuotiaista rauhanturvaamista Tampereella.

Tälläkin kertaa mukana oli luennoitsijana VTT, eversti **Pekka Visuri**, kuten kaikilla aikaisemmilla kerroilla. Tällä kertaa Visurin aiheena oli ”Valtakamppailuja Euroopan

rajoilla”. Samasta aiheesta jatkoi seuraava luennoitsija **Arto Luukkanen**.

Ensi kertaa mukana oli Helsingin Yliopiston Venäjän ja Itä-Euroopan tutkimuksen laitoksen dosentti Arto Luukkanen ja luennon otsikkona ”Oksan ja emopuun tarina, Venäjä ja Ukrainan kriisi.” Luennossa aloitettiin Krimin tapahtumista ja saatiin kattava esitys Venäjän ja Putinin valta politiikasta, sen keinoista ja menetelmistä niin Syyriassa kuin Turkin kanssa tehtäväl-

lä yhteistyöllä. Lopuksi Luukkanen toi esille Itämeren viime aikojen tapahtumat, kuten Iskanderien tulon Kaliningradiin ja siitä tehtävät johtopäätökset Itämeren tilanteen kehitykseen.

Kun luennoitsijalla on asian perusteellinen tuntemus, kuten pitkään ja useasti Ukrainassa työskenneellä Luukkasella on ja lisäksi syntymälahjana saadut ”*oekeat savolaeset luonnonviävät leukapiälet*”, niin luento oli interaktiivisuuden esimerkki. Ei-

vätäkä kysymyksiä tehneet vain kurssilaiset, etupenkin luennoitsijat esittivät kysymyksiä ja kommentteja muiden mukana. Tosin Luukkanen tykitti omilla kysymyksillään etupenkin kenraaleita, Rauhanturvaajaliiton puheenjohtajaa **Paavo Kiljusta** ja luennoitsijana ollutta elokuussa reserviin siirtynyttä kenraaliluutnantti **Markku Nikkilää**.

Kenraaliluutnantti Markku Nikkilä luennon aiheena oli ”Euroopan turvallisuuskehitys – muutoksia vai ei?” Nikkilä jäi Suomen sotilasedustajan NATOssa ja EU:ssa tehtävästä reserviin elokuun lopussa, joten tarjolla oli asiantuntevaa ja ajan-kohtaista tietoa Euroopan huipulta.

Muina luennoitsijoina olivat lisäksi komentaja **Pasi Rantakari**, toiminnanjohtaja **Anne Palm** ja kapteeni **Tomi Saikkonen**.

Illalla juhlittiin YK:n päivää, pari päivää etuajassa, perinteisin juhllisin menoin. Niinisalon varuskuntakerholla oli juhla-tunnelma viritetty korkealle, kun Rauhanturvaajien Fatterit-soittokunta viriti ”Rauhanturvaajat-marssin” ja yhdistyksen pu-

heenjohtaja **Hannele Toivonen** puolisoineen otti juhla-asuiset ja -mieliset vieraat vastaan.

Tervetuliaissanoissaan Hannele Toivonen korosti suomalaisten rauhanturvaajien maailmalla osoittamaa keskinäistä hyvää henkeä ja tasa-arvoista ja reilua suhtautumista paikalliseen väestöön kaikissa operaatioissa. Juhlapuheessaan Rauhanturvaajaliiton puheenjohtaja kenrl. Paavo Kiljunen toi esiin saatuja kokemuksia 60-vuotisen rauhanturvaamisen ajalta ja näiden kokemusten hyödyntämisestä tulevissa haasteissa.

Fatterien musiikkiesitysten lomassa Rauhanturvaajaliitto ja Kankaanpään Seudun Rauhanturvaajat palkitsivat ansioituneita toimijoitaan.

Liiton puheenjohtaja Paavo Kiljunen ojensi Rauhanturvaajaliiton II lk:n Ansioristin VTT Pekka Visurille ja Kultaisen ansiomitalin **Kimmo Tuomelle**.

NOBEL Muistoristit jaettiin kolmelle: **Arto Kangasniemelle**, **Arto Niemensivulle**

ja **Jorma Seppäläiselle**.

Kankaanpään Seudun vuoden barettina palkittiin **Pauli Yli-Hakkola** Karviasta.

Fatterit soittokunnan mukana oli kenties viimeistä kertaa Jussi Saikkonen. Saikkonen aloitti Fatterit-soittokunnan ideoinnin ja taustatyöt vuonna 1998. Vuonna 2000 koossa oli 11 rauhanturvaajana palvelutta soittajaa eri puolilta maata. Pitkät matkat ovat olleet suuri kynnys toiminnalle, mutta Jussin johdolla toiminta on kehittynyt. Tällä hetkellä soittokunnalla on 26 soittajaa ja vuosittain 6 –10 soittoleiriä tai esiintymistä. Levyjä on tehty kaksi; vuonna 2006 rauhanturvaamistoiminnan 50-vuotisjuhliin ja 2014 Kyproksen operaation 40-juhlan kunniaksi.

Illan viimeinen ohjelmanumero oli kerhon emäntien loichtima notkuva herkkupöytä, jota sopivien juomien ja Fattereiden musiikin säestyksellä nautittiin iloisen ja informatiivisen päivän päätteeksi.

KARI TOIVONEN

Korkeimmilla kunniamerkeillä palkitut **Kimmo Tuomi** ja **Pekka Visuri**.

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Uuden sukupolven sodankäynti – Uhka, joka ei koske

Perinteinen näkemys sodankäynnistä ja sotilaallisesta uhasta kuvaa kriisiä aseiden taisteluna, jossa panssarivaunut ylittävät rajan, lentokoneet iskevät tärkeisiin kohteisiin ja sotilaat hyökkäävät alueiden valtaamiseksi. Tämä uhkakuva on ollut muutokses- sa jo 2000 -luvun alusta alkaen niin läntisessä kuin itäisessä sotataidossa. Vuosi 2014 toi tämän uuden sukupolven sodankäynnin suuren yleisön tietoisuuteen yllättäen osin myös perinteiseen sodankäyntiin tottuneet sotilaat. Uuden sukupolven sodankäynti koskettaa laajemmin koko yhteiskuntaa aiheuttaen enemmän haasteita tavallisille si- viileille ja yhteiskunnalle kuin perinteinen sodankäynti. Siksi tämä sodankäynnin muoto ei ole vain sotilaiden asia.

Uuden sukupolven sodankäynti, mistä on kysymys?

Periaatteessa uuden sukupolven sodankäynnin elementit ovat olleet käytössä sodankäynnissä jo antiikin ajoista alkaen. Erilaiset salaamisen, harhauttamisen ja petoksen keinot olivat tunnettuja jo esimerkiksi Troijan sodassa. Myöhemmin aikoina keinovalikoima laajeni ja käytetyt keinot tulivat entistä kehittyneemmiksi hämärtäen siten sodan ja rauhan rajaa entisestään.

Länsi käytti keinovalikoimaa 2000 -luvun taisteluissa Afganistanissa ja Irakissa. Tällöin otettiin laajemmin käyttöön muun muassa Vietnamin sodan aikana käytetty kohdemaassa koulutettujen puolisolitaallisten joukkojen ja ryhmien aseistaminen ja

käyttö. Lännen näkökulmasta kyse oli lähinnä tavanomaisten ja puolisolitaallisten joukkojen yhteiskäytöstä halutun päämäärän saavuttamiseksi.

Venäläiset sotateoreetikot tutkivat lännen toimintatapoja niin Afganistanissa, Irakissa kuin eri väri vallankumouksissa ja tekivät niistä omia analyysejään. Näiden analyyksien perusteella Venäjä muotoili omaa toimintaansa paikallisiin ja alueellisiin kriiseihin liittyen puhuen uuden sukupolven sodankäynnistä (New Generation Warfare) tai uudesta sodankäynnistä (New Warfare). Tätä sinänsä vanhaa sodankäyntiperiaatetta vahvalla informaatiovaikuttamisella tehostettuna Venäjä toteutti Krimillä ja Ukrainassa yllättäen lännen johtajat totaalisesti. Siksi länsi nimesi toimet uudella nimellä hybridisodankäynniksi, jotta voitiin paremmin perustella yllätetyksi tuleminen ja siten selittää, miksi toimintaan ei osattu varautua eivätkä toimet sopineet lännen operatiivisiin konsepteihin.

Lännessä tätä toimintatapaa on yritetty määritellä erilaisilla käsitteiden kuvauksella. Näiden määritelmien mukaan hybridisodassa/uuden sukupolven sodankäynnissä on kyse pitkittyneestä, epätavallisista sodankäynnin keinoin käytävästä konfliktista ha- jonneessa valtiossa, johon sekoittuu fanaatisuutta ja kiihkoa. Toisen kuvauksen mukaan kyseessä on epäilyksen varjossa aggressiivisen osapuolen käyttämiä ei-sotilaallisia toimia ja keinoja, joita käytetään valmistauduttaessa iskemään valitun uhrin kimp-

puun. Käytännössä kyseessä ei ole mitään uutta, vaan toiminnassa käytetään kaikkia mahdollisia toiminnan ulottuvuuksia ei-sotilaallisten toimien ja erityisesti informaatioulottuvuuden korostuessa.

Uuden sukupolven sodankäynnin ulottuvuudet ja viitteet toiminnasta Uuden sukupolven sodankäynti kattaa kaikki mahdolliset toiminnan ulottuvuudet. Näitä ulottuvuuksia ovat poliittinen, diplomaattinen, taloudellinen, kyber-, ekologinen, infrastruktuuri- ja informaatioulottuvuus sekä salattu ja avoin sotilaallinen vaikuttaminen. Poliittisessa ulottuvuudessa pyritään vaikuttamaan kohdemaan sisäpolitiikkaan uhkailemalla, painostamalla sekä tukemalla erilaisia vähemmistöjä, ääriaineksia ja jopa rikollisia. Diplomaattisessa ulottuvuudessa pyritään hakemaan kansainvälistä tukea ja perusteita omalle toiminnalle viitaten erimerkiksi historiallisiin syihin, lailliseen oikeutukseen sekä esiintymällä kansainvälisillä forumeilla itse luodun ongelman ratkaisijana. Taloudellisessa ulottuvuudessa käytetään taloudellisia keinoja vaikutettaessa kohdemaahan. Näitä keinoja ovat muun muassa erilaiset pakotteet, tullimaksut sekä materiaalien ja tarvikkeiden

Nykyaikainen hyvinvointiyhteiskunta on haavoittuva. Kuinka kauan suomalaiset kestäisivät jatkuvia ja tahallaan aiheutettuja sähkökatkoja?

e vain sotilaita

kyjä tarjoten katastrofiapua, kunhan kohdema toimii halutulla tavalla.

Kyber-, infrastruktuuri- ja informaatioulottuvuuden toiminta kietoutuu usein yhteen. Käytetään trolleja sosiaalisessa mediassa mielipiteiden muokkaamiseen ja hakkereilla pyritään vaikuttamaan tietojärjestelmiin. Tavoitteena on lamauttaa ainakin yhteiskunnan toiminnan kannalta tärkeät tietojärjestelmät, häiritä viranomaisten toimintaa sekä luoda informatiivisesti sekava ja epävarma tilanne, jossa kansalaiset joutuvat miettimään saamansa tiedon oikeellisuutta vertailemalla oman maan viranomaistietoja ja ulkopuolisen toimijan nerokkaasti rakennettua keinotodellisuutta. Infrastruktuuriulottuvuuteen kuuluu myös esimerkiksi kiinteistöjen hankkiminen viranomaistoiminnan kannalta tärkeitä alueilta. Informaatioulottuvuudessa käytetään kaikkia informaatiokanavia päämääränä median hallinta. Tällöin totuudella ei enää ole merkitystä, kunhan informaatio tukee omia päämääriä.

Edellä kuvattuja toimintoja tuetaan salatun ja avoimen sotilaallisen vaikuttamisen toimilla. Salatussa sotilasvaikuttamisessa käytetään provokaattoreita, paikallisia aktivisteja sekä puolisositilaallisia joukkoja tai -ryhmiä, joita tuetaan, koulutetaan ja johdetaan erikoisjoukoilla ja erikoisoperaattoreilla. Olennaista kaikessa salatun vaikuttamisen toiminnassa on sen kiellettyvyys. Toiminta toteutetaan niin, että toiminnan ohjaajavaltio pystyy kiistämään omien asevoimiensa toiminnan kohdemaassa. Avoimessa sotilaallisessa vaikuttamisessa käytetään ennalta ilmoittamattomia sotaharjoituksia, joukkojen perustamisia tai siirtoja, alueloukkauksia tai uhkauksia joukkojen käytöstä voiman näyttönä tukemaan muiden ulottuvuuksien toimintoja. Aseellista voimaa kohdemaata vastaan käytetään käytännössä vasta viimeisenä keinona, jos asetettuja tavoitteita ei saavuteta muilla keinoilla. Eli ohjus- ja ilmaiskut tai panssarikolonni-

en vyöryminen rajan yli on tässä uhkaku- vassa epätodennäköisempää kuin aiemmin. Maajoukkoja toki käytetään kohdemaassa, mutta niiden käyttö kuvataan rauhanturvajoukkoina tai humanitääristä apua suojaavina turvallisuustoimijoina.

Miten varautua uuden sukupolven sodankäynnin uhkaan?

Yhteiskunnan varautuminen perustuu uhkaku- van ymmärtämiseen. Sen peruspilari on kokonaisvaltaisen tilannekuvan ylläpito viranomaisten toimenpitein, jotta valtion johdolla on perusteet oikea-aikaisten ja oikeiden päätösten tekemiseen. Päätösten teon perustana on tilannekuvan analysointi ja johtopäätösten merkityksen ymmärtäminen. Yksittäiset tapahtumat eri ulottuvuuksissa eivät välttämättä merkitse mitään ihmeellistä, mutta samanaikaiset tai osittainkin perättäiset toimet pitkälläkin ajanalla voivat analysoituna ja ymmärrettynä muodostaa uuden sukupolven sodankäynnin mukaisen uhan, joka pahimmassa tapauksessa voi johtaa avoimeen kriisiin.

Yksittäisen kansalaisen kohdalla varautuminen on kriittistä informaation seuraamista sekä varautumista toimimaan esimerkiksi silloin, kun sähkönjakelu on poikki tammikuun pakkasilla. Kuinka monella teistä arvon reserviläiset on kotona varattu- na muutaman vuorokauden tarpeet ruuanvalmistamiseen ilman mikroaaltouunia tai sähköliettä, vettä viikon ajaksi, patterikäyttöinen radio viranomaistiedotteiden kuunteluun tai toimiva taskulamppu varaparis- toineen pimeässä asunnossa liikkumiseen?

Synkkien pilvien maalaamisestani huolimatta haluan toivottaa teille hyvät Satakunnan reserviläiset rauhaa joulunaikaa ja turvallista vuotta 2017.

JONI LINDEMAN

Everstiluutnantti

Lounais-Suomen Aluetoimiston

Päällikkö

Resul liikkuu ja liikuttaa

Reserviläisurheiluliiton strategia vuosille 2016 - 2020 hyväksyttiin ResUL:n taholta keväällä 2016. Strategian painopisteitä olivat tuotteiden ja palvelujen sekä viestinnän kehittäminen.

Reserviläisurheiluliiton tuotteet ja palvelut ovat muokkautuneet kentän tarpeiden ja toiveiden mukaisesti nykyiseen muotoonsa. Liiton toimintaympäristössä ja jäsenkunnan rakenteessa on tapahtunut muutoksia, jotka edellyttävät tuotteiden ja palvelujen uudelleen arviointia. Kehittämistyötä varten ResUL:oon asetettiin kolme eri työpajaa pohtimaan tulevaisuutta. Työpajoina ovat toimineet yhdistelmäajien, rata-ammuntalajien ja SRA:n sekä uusien lajien ja jotosten

työpaja. Näiden tarkoituksena on analysoida liiton lajit, selvittää niiden elinmahdollisuudet jatkossa sekä kehittämiskohteet ja uusien lajien osalta kokeiltavat lajit.

Ampumaurheilu suosittua

Reserviläisurheiluliiton toiminnassa ampumatoiminta on ollut liiton perustamisesta alkaen avainasemassa. Liiton ampumalajit ovat oma kokonaisuutensa ja samoin näiden säännöt. Kaikeksi onneksi näyttää vielä siltä, että ampumalajit ovat edelleenkin suosiossa, sillä esim. SRA ammuntoihin on suorastaan pientä tungosta, jonka vuoksi kilpailuihin on asetettu kiintiöitä piireittäin. Reserviläisurheiluliiton ampumalajit poikkeavat muiden liittojen (esim. SAL)

siinä määrin, että toimintaa varten asetettu työpaja on pohtinut mm. ampumalajien toimitsijoiden ja tuomareiden koulutusta tavoitteena luoda ammattimaisempi toimiminen liiton ampumakilpailujen vaativissa toimitsijatehtävissä. Ammattitaitoinen toimihenkilöstö varmistaa kilpailun toteuttamisen laadukkaasti sääntöjen puitteissa.

Yhdistelmälajeissa haasteita

Yhdistelmälajeja ResUL:n kilpailukirjossa ovat ampumahiihto ja -viesti, pistooliampumahiihto ja -viesti, talvikilpailu, ampumasuunnistus ja -sprinttiviesti, maastokilpailu, neliottelu, pistooliampumajuoksu ja sprinttiviesti ja partiokilpailu. Näiden osalta tilanne onkin paljon haastavampi ja vaativimman haasteen muodostaa lähinnä kilpailujen osallistujamäärät.

1960 ja 1970 -vuosien osallistujamäärät ovat pudonneet dramaattisesti. Tosin viimeisen vuosikymmenen aikana osallistujamäärä on melko lailla vakioitunut. Tilastojen mukaan yhdistelmäajien osallistujamäärä on kaikissa näissä kilpailussa ollut vuosina 2006 – 2015 yhteensä 3 647. Vuosittaista vaihtelua osallistujamäärissä on ollut jonkin verran johtuen mm. siitä, missä päin Suomea kilpailu järjestetään. Jos kilpailu on kovin kaukana ns. ruuhkasuomen

Ns. kestävä kehityksen

takaamiseksi pitäisi

löytää sellaisia uusia

lajeja, jotka kiinnostavat

myös nuorempia

reserviläisiä.

alueelta, putoaa osallistujamäärä selkeästi. Toinen huomioitava asia on osallistujamäärien painottuminen ikämiessarjoihin. Jos trendi on nykyisenlainen eikä mitään tehdä, lopettaa laji itse itsensä varmasti joidenkin vuosien kuluttua.

Yhdistelmälaajien työpaja on tähän mennessä painiskellut asian parissa yhden kokonaisen lauantapäivän menneen syksyn aikana pohtien mm. miten osallistujamäärää voitaisiin kasvattaa. Mitään yksiselitteistä viisastenkiveä asiaan ei työpajan pohdinnassa löytynyt. Esille tuli kyllä ajatus, että onko lajeja sittenkin liikaa, onko kenties joitakin päällekkäisyyksiä esim. Sotilasurheiluliiton kilpailujen tai lajiliiton kilpailujen kanssa ja vaikuttaisiko kilpailujen karsiminen sellaisten lajien osalta, joissa osallistujamäärät ovat selvästi alhaisimmat mahdollisesti osallistujamäärän karsimista. Nämä kaikki ovat selvittämisen arvoisia asioita. Missään tapauksessa vaatimattomat osallistujamäärät eivät motivoi kilpailun järjestämistä, koska pahimmassa tapauksessa järjestelyistä saattaa aiheutua jopa tappiota kilpailun järjestäjälle. Yhden karsimispäätöksen ResUL jo tekikin kilpaurheilutoimikunnan ehdotuksesta eli vuoden 2017 kilpailukalenteriin ei enää kuulu partiokilpailua ollenkaan.

Ns. kestävä kehityksen takaamiseksi pitäisi löytää sellaisia uusia lajeja, jotka kiinnostavat myös nuorempia reserviläisiä. Tässä asiassa pitäisi olla vain hyvin ennakkoluuloton ja kokeilunhaluinen ja asian tuntijoina ja kehittäjinä pitäisi käyttää juuri itse nuoria. Ehkä kuusikymppinen ei aina osaa asettua ihan neljäkymmentä vuotta nuorempien asemaan, joita lähempänä ovat cypermaailma ja digitaalisuus. Silti, kun puhutaan reserviläisurheilusta ja ennen kaikkea yhdistelmälajeista, pitää siihen liittyä jollakin tavalla ihan kenttäkelpoisuuttakin silmällä pitäen myös fyysinen suoritus.

Näitä asioita mietiskellään varmasti uusien lajien työpajassa, jonka tuloksista kuulemme myöhemmin lisää.

EU: asedirektiivi uhkana kaikille reserviläisammunnoille

Yhdistelmälaajien osallistujamäärien lisäksi peikkona on taustalla ollut jo jonkin aikaa mahdollisesti kiristytävä EU:n asedirektiiviasia. ResUL on omalta osaltaan pyrkinyt vaikuttamaan yhteisenä lausuntonaan muiden jäsenliittojen ohella Eduskunnan hallintovaliokunnalle ja Suomen europarlamentaarikoille siten, että reserviläiset voisivat edelleenkin ylläpitää ampumataitojaan mm. puoliautomaattiasella. Sellaisenaan voimaan tullessaan uusi asedirektiivi lopettaisi

Suomessa toiminnalliset reserviläisammunnat ja yhdistelmäkilpailut kokonaan. Tähän asiaan saamme valaistusta ja joitakin ratkaisuja vuodenvaihteen tietämissä.

Kaiken kaikkiaan yhdistelmälaajit ovat joka tapauksessa nyt sellaisessa kulminatiopisteessä, että radikaaleja ratkaisuja pitää vain uskaltaa tehdä. Ovatko ne sitten joidenkin lajien karsimista tai uusien lajien syntymistä tai sitten mahdollisesti molempia? Lähitulevaisuuden pitää antaa tähän vastaus.

ARTO AHOKAS

Kirjoittaja on Suomen Reserviläisurheiluliiton hallituksen ja kilpailutoimikunnan jäsen

Noormarkun Seudun Maanpuolustusnaisten

Syksyn vaellusretki Ylläkselle

Noormarkun Seudun Maanpuolustusnaiset lähtivät syksyiselle virkistysmatkalle Ylläksen maisemiin. Matkaan lähti 8 innokasta vaeltajaa. Meillä oli vajaa viikko käytettävänä, joten matkaan lähdettiin tiistai-iltana, jolloin pakkasimme kassimme ja itsemme matkan ajaksi vuokrattuun pikubussiin. Koko yön kestänyt matka meni hyvin. Varhain aamulla saavuimme Ylläkselle Kuerkaltion lomakylään. Majoittumisen jälkeen lepäsimme hetken, mutta kauaa emme maltaneet makailla, vaan lähdimme maastoon nauttimaan siitä, mitä olimme tulleet hakemaan. Päivä oli pilvipoutainen, vähän sumuinen, mutta hyvä vaelluskeli. Ruska oli paikoin vaatimatonta, paikoin upeaa väriloistoa. Koivut olivat jo varistaneet lehtensä. Välillä meitä piristivät yksittäiset pihlajat, jotka hehkuivat upean punaisina.

Lähdimme Kesängin kierrokselle myötapäivään kiertäen, mikä on vaativampi kulkusuunta, mikä meille päivän aikana kerrottiin. Aluksi kuljettiin helppokulkuista polkua pitkin tunturin rinteä loivasti viistäen. Maisemia ihaillessa piti pysähtyä, jotta pysyi pystyssä, sillä polku oli osin kulunut kivikkoiseksi. Ja maisemiahan ihailtiin ja kuvattiin ahkerasti. Avaran tunturimaiseman jälkeen saavuimme kuusivaltaiselle alueelle, missä kuukkelit liittyivät seuraamme ja kulkivat kerallamme odottaen saavansa makupaloja. Joitakin kertoja rohkeimmat kuukkelit tulivat pitkän empimisen jälkeen nappaamaan pähkinän tai leivänmurun suoraan kämmeneltä. Polku alkoi nousta ylöspäin ja lopulta ylitimme tunturin satulan. Tämän jälkeen alkoi karun kaunis rakkakivikko ilahduttamaan

Päivä oli pilvipoutainen, vähän sumuinen, mutta hyvä vaelluskeli.

meitä matkalaisia. Rakkaa oli isompia ja pienempiä alueita tunturin rinteillä. Välillä oli hieno seurata, miten alhaalla liikkuvat pilvet söivät tunturien laet sisäänsä. Laskeuduimme tunturilta Pirunkurun jyrkkää rinteä alas kohti Kesänkijärveä. Rinteen jyrkkyys ei ollut ainoa vaativuustekijä laskeutumisessa, sillä koko rinne oli melkoista rakkaa alas saakka. Upeaa kivikkoa oli

kurun seinämät ja rinteet täynnä. Kulku oli hidasta, mutta silmänruokaa oli senkin edestä. Kaikki selvisivät haastavasta laskeutumisesta kommelluksitta. Alhaalla olimme syystä ylpeitä itsestämme. Kesänkijärven laavulla saimme levähtää ja evästellä nuotiion äärellä. Trangjalla keitetty kahvi maistui.

Toisena vaelluspäivänä ajoimme Ylläkselle ja nousimme condolihissillä Ylläksen korkeuksiin. Ylhäällä oli sumuista eikä näkyvyyttä juuri ollut. Maisemien sijaan

Upeaa kivikkoa oli kurun seinämät ja rinteet täynnä.

nautimme korkeuksissa kuumat kaakaot ja ihastelimme tuvan seinillä riippuvia satoja kuksia. Tämän päiväinen vaellusreittimme vei meidät Varkaankurun maastoon. Polku kulki alkuun tunturin laakeaa rinteä pitkin. Rinteellä kasvoi väkkyräistä tunturikoivikkoa ja maassa oli kanervikkoa. Pitkän matkaa kuljimme pitkospuita pitkin yli laajan rakka-alueen. Sumuinen ilma loi ympärillemme mystisiä näkymiä ja kuvauskohteita. Alemmas kuljettuamme saavuimme kuusivaltaiseen metsään, missä maasto oli helpompikulkuista. Evästaukoa pidimme kaatuneiden kelopuiden katveessa sammalmättäköillä istuen. Trangiat kaivettiin repuista ja kahvit keitettiin ohikulkijoiden nuuhkiessa houkuttelevia tuoksuja. Täälläkin kuukkelit tulivat norkoilemaan maku-paloja itselleen. Kahvitauon antamin voimin loppumatka sujui joutuisasti. Vaelluksen päätteeksi saunominen rentoutti rasituneet lihakset. Tämän jälkeen lähdimme joukolla tutustumaan Ylläksen keskustaajamaan ja syömään. Osa jäi vielä katsastamaan paikallista yöelämää muiden suunnatessa au-

ton nokan kohti majapaikkaa.

Koska meillä oli auto käytössä, päätimme loppupäivien aikana katsella tunturimaastoja vähän kauempaakin. Kolmantena vaelluspäivänä ajoimme Leville. Siellä osa porukasta jäi tutustumaan Levin keskustan alueeseen sekä ihastelemaan Levitunturilta avautuvia huikeita maisemia. Toinen osa porukasta lähti kohti Kätkätunturia. Polku lähti nopeasti nousemaan tunturin rinteitä ylös. Kulku oli paikoin kovastikin nousujohteista pistäen puuskuttamaan. Pysähdyksiä oli pidettävä tuon tuosta. Maasto oli metsäistä eikä maisemia juurikaan pääsyt ihailemaan. Ylhäällä nousu tasaantui ja puusto väheni jolloin ympäristön tunturimaastokin alkoi näkyä. Eväsmakkarat saimme paistettua ylhäällä. Tauon jälkeen alkoi paluumatka ja laskeutuminen. Lopulta pääsimme alas tasamaalle ja lähdimme etsimään matkakumppaneitamme. Hyvän aterian jälkeen lähdimme tyytyväisinä paluumatkalle kohti majapaikkaamme.

Neljäntenä vaelluspäivänä pari matkailaista jäi kiertelemään Äkäslompolon vael-

lusreittejä, muiden ajaessa Pallastunturille. Pallastunturilla päätimme lähteä Taivaskeron lenkkiä kiertämään. Täällä tunturimaasto oli avaraa ja puutonta. Maasto oli helppokulkuista nousten vähitellen ylöspäin. Tänäkin ilma oli pilvinen. Pilviä alkoi aamupäivän aikana muodostua tunturin alarinteille, mistä ne vähitellen vyöryivät ylöspäin. Pilvien liikkeitä oli hauska seurata. Polkua ylös noustessamme näimme siellä täällä muutamia poroja, mikä ilahdutti mieltämme kovasti. Tällaisen etelän ihmisen yksi tavoite Lapissa käydessään on nähdä poroja ja nyt meidän tämä tavoite täyttyi. Päivän ja kulkumme edessä pilvipeite sakeni ja lopulta pilvet vyöryivät ylitsemme peittäen meiltä maisemat kokonaan. Sakeassa sumupilvessä ja pienessä tiikusateessa evästelimme tunturin laella taaskin trangialla kahvit keitellen. Huipun tasamaata kulkiessamme saavuimme kohtaan, missä ison kivikasan päälle oli kiinnitetty muistokivi. Tuolla paikalla oli sytytetty Helsingin Olympialaisten olympiatuli 6.7.1952. Lopulta tämänkin päivän vaellus oli takana ja majapaikan sauna hellinyt niin lihakset kuin mieletkin.

Seuraavana aamuna olikin sunnuntai ja kotiinlähtö. Pitkä ajomatka oli edessä ja mielet täynnä matkan muistoja. Odottamiamme ruskan värejä emme vaelluspäivinä nähtäneet. Etelä kohti ajettaessa Oulun seutuvilta alkaen puuruskaa alkoi näkyä enemmän. Mitä etelämmäs tulimme, sitä loistavampia värejä alkoi pihoililla näkyvissä vaahteroissa ja pihlajissa olla. Ja tuosta väriloistosta saimme nauttia kotona vielä useita päiviä niin että saimme tyydyttyä ruskavärien näkemisen kaipuutamme yllin kyllin, vaikka emme sitä Lapissa isommin nähneetkään.

Huipun tasamaata kulkiessamme saavuimme kohtaan, missä ison kivikasan päälle oli kiinnitetty muistokivi. Tuolla paikalla oli sytytetty Helsingin Olympialaisten olympiatuli 6.7.1952.

Vaellusterveisin
MIRJA ja TUULA

Puhutaan Natosta!

Julkilausua vai vaieta? Sitä pohdittiin Suomen Reserviupseeriliiton liittokokouksessa Lappeenrannassa, kun käsiteltävänä oli aloite liiton julkilausumaksi Nato-jäsenyyden vaikutuksista Suomen sotilaalliselle suorituskyyville. Aloitteen tarkoituksena oli herättää keskustelua Natosta ja turvallisuuspolitiikasta sekä jäsenistön keskuudessa että yhteiskunnassa ylipäänsä. Valitettavasti lopputuloksena hyväksyty julkilausuma on lähinnä toteamus vallitsevasta turvallisuuspoliittisesta tilanteesta eikä se tuo mitään uutta Nato-keskusteluun.

Julkilausumaa paljon enemmän huomiota ja keskustelua ovat herättäneet Upseeriliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton kuluneen vuoden aikana tehdyt jäsenkyselyt. Niiden mukaan suurin osa upseereista on Suomen kansan ja poliittisen johdon kanssa erimielitä Natoon liittymisestä. Siinä missä hallitusohjelmaan on kirjattu Suomen ”ylläpitävän mahdollisuutta hakea Nato-jäsenyyttä”, niin reserviupseereista 55,8 % ja palveluksessa olevista upseereista 70,9 % kannattaa Suomen liittymistä Natoon. Joulukuun alussa julkaistusta Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan teettämästä kyselystä puolestaan selviää, että 61 % suomalaisista vastustaa Suomen Nato-jäsenyyttä.

Miksi upseerit sitten suhtautuvat niin myönteisesti Natoon? Puolustusvoimien tärkein tehtävä on maan puolustaminen ja upseerit peilaavat Nato-jäsenyyttä nimenomaan puolustuskyyvyn kannalta. Puolustusvoimien suorituskyyvyn on viime vuodet haettu kustannustehokkuutta muun muassa varuskuntia lakkauttamalla ja sodanajan joukkojen määrää supistamalla.

Upseerit näkevät

Nato-jäsenyyden

ennen muuta

mahdollisuutena

kohentaa Suomen

puolustuskykyä.

Suuri osa upseereista on huolissaan vallitsevasta kehityssuunnasta, joka paikoitellen on muistuttanut puolustusvoimien alasajoa. Upseerit näkevät Nato-jäsenyyden ennen

muuta mahdollisuutena kohentaa Suomen puolustuskykyä.

Naton viides artikla luo perustan koko sotilasliitolle

Nato on 28 jäsenvaltion koalitio, jonka perusajatuksena on turvata jäsenvaltioiden vapaus ja turvallisuus poliittisin tai viime kädessä sotilaallisin keinoin. Pyrkimys on edistää demokraattisia arvoja ja ehkäistä konflikteja.

Julkisissa keskusteluissa muistetaan aina Nato-jäsenyydestä keskusteltaessa mainita Naton peruskirjan viides artikla, jossa määritellään jäsenvaltioiden velvoitteet puolustaa muita jäsenvaltioita. Suomessa artikla on esitelty kansantajuisesti (ja tarkoitushakuisesti) ”turvakuina”. Mikäli Suomi liittyisi Natoon ja jos Suomeen hyökättäisiin,

Vladimir Putin ja Recep Tayyip Erdogan.

Sauli Niinistö tapasi Naton pääsihteeri Jean Stoltenbergin marraskuussa 2016.

niin muut Nato-maat tukisivat Suomea tarvittaessa sotilaallisesti. Viides artikla on syytä nähdä myös toiselta kantilta – se velvoittaisi myös Suomea puolustamaan toista jäsenmaata tosipaikan tullen.

Venäjä syventää yhteistyötä Nato-maa Turkin kanssa

Turkissa on heinäkuisen vallankaappausyrityksen jälkeen erotettu tai pidätetty (mielivaltaisesti) kymmeniätuhansia opettajia, sotilaita ja virkamiehiä. Marraskuussa 2016 EU-parlamentti hyväksyi päätöslauselman, joka kehottaa EU:n jäsenmaita keskeyttämään Turkin EU-jäsenyysneuvottelut maassa vallitsevan demokratia- ja ihmisoikeustilanteen vuoksi. Presidentti **Recep Tayyip Erdoğan** ei ole sulattanut lännettä tullutta kritiikkiä, vaan on vastatoimena uhannut avata maansa rajat ja päästää pakolaisvirrat Eurooppaan valtoimenaan, mikäli EU jatkaa Turkin painostamista.

EU:n painostuksen myötä, Turkki on nopeassa tahdissa lähentynyt Venäjää. Vie-

lä 2015 vuoden lopulla Venäjän ja Turkin välit olivat lähellä sotatilaa, Turkin ammuttua venäläisen rynnäkkökoneen alas Syyrian vastaisella rajallaan. Heinäkuisen vallankaappausyrityksen jälkeen maiden välit ovat kuitenkin kohentuneet vauhdilla ja maat ovat ilmoittaneet syventävänsä yhteistyötä muun muassa ydinenergian, avaruusteknologian ja asevoimien osalta.

Haemme Natoon ennen kuin on liian myöhäistä

Naton korkein päättävä toimielin on Naton neuvosto (North Atlantic Council), jossa kaikki pysyvät jäsenmaat ovat edustettuina ja päätösten on tapahduttava yksimielisesti. Yhdellä jäsenvaltiolla on siis Natossa paljon valtaa, sillä yksittäinen jäsenvaltio voi lamauttaa koko Naton päätöksentekoprosessit veto-oikeudellaan. Venäjä on viime aikoina osoittanut kykynsä hyödyntää ja voimistaa sille myönteistä kehityskulkua maailmalla. Halutessaan se varmasti löytää myös Nato-maiden kanssa yhteisiä intres-

sejä, joiden varjolla se pääsee vaikuttamaan Natoon sisältäpäin.

Olettakaamme, että Suomi päättäisi haakea Naton jäsenyyttä. Venäjän kielteinen kanta asiaan on kaikkien suomalaisten tiedossa. Koska kaikkien Nato-maiden on yksimielisesti hyväksyttävä uusi jäsenvaltio sotilasliittoon, on perusteltua kysyä, mitä lisäarvoa Suomen jäsenyys Natossa toisi esimerkiksi Turkille? Venäjä voisi uhata jäädyttää Mustanmeren pohjaan rakennettavan kaasuputkihankkeen, Turkin ydinvoimalaprojektit ja paljon muuta, mikäli Turkki puoltaisi Suomen Nato-jäsenyyttä. Turkilla on jo nyt enemmän syytä vastustaa Suomen Nato-jäsenyyttä kuin puoltaa sitä.

Presidentti Niinistö totesi kesäkuussa, että Naton jäsenhakemuksen kanssa ei odoteta niin kauaa, että sen jättäminen olisi myöhäistä. Kaikella kunnioituksella yli-päällikköä kohtaan, pelkäänpä Suomen jo myöhästyneen. Nato-juna meni jo. Voimme vielä pinkaista junan perään, kuin **Vesa-Matti Loirin** esittämä Jake elokuvassa Pojat, mutta kohtalomme lienee Jaken tavoin jäädä tallemaan yksin Raksilan katuja.

Lappeenrannan liittokokouksessa esitettiin toive, että liiton jäsenet toisivat rohkeammin näkemyksiään sotilasliitosta esiin ja ottaisivat aktiivisemmin kantaa yhteiskunnalliseen turvallisuuspoliittiseen keskusteluun. Laaja reservi on Suomen puolustusratkaisun perusta ja reservin upseeriden näkemyksiä halutaan kuulla turvallisuuspoliittisissa keskusteluissa.

EEMELI LAPPALAINEN

Esittämäni mielipiteet ovat omiani, joskin tyypistettyjä ja kärjistettyjä, eivätkä ne edusta Suomen Reserviupseeriliiton virallista kantaa. Liittokokouksen hyväksymä julkilausuma ”Suomen mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutuksista sotilaalliselle suorituskyvylle” on luetavissa liiton verkkosivuilta.

Suuri unelma, mistä yhä riittää jaettavaa ...

“Kaikki, mitä jokainen voi oikeasti lapsilleen jättää on se, mitä heillä on korvien välissä. Siis koulutus, ei maallinen omaisuus, on se ainoa todellinen perintö mitä heiltä ei voi ottaa pois.”

Tri Wernher v. Braun

Saksalaissyntyinen tiedemies, professori, vapaaherra **Wernher Magnus Maximilian von BRAUN** (1912-1977) oli historiatietojen perusteella varsin ristiriitainen henkilö. Hänet tunnetaan V-2:n, ensimmäisen ballistisen ohjuksen kehittäjänä, mutta myös miehenä Saturn-V kantoraketin ja Yhdysvaltain Apollo-ohjelman takana. Unelma, mikä syntyi Avaruusmatkailijain Seurasessa 1930-luvulla, ei kadonnut Toisen Maailmansodan vuosina. Tuhoaseiden rakentaminen oli vain sota-aikana määrätty tehtävä.

Kevään 1945 kaaoksessa professori von Braun kollegoineen onnistui antautumaan amerikkalaisille ja jo kesäkuussa heidät kul-

jetettiin Yhdysvaltoihin. Muutamien siirtojen jälkeen, Korean sodan alkamisen aikoihin 1950, ryhmä siirrettiin Huntsvilleen, Alabamaan, missä ohjusten kehittäely jatkui Redstone varikolla.

Nykyinen U.S. Space & Rocket Center sijaitsee Redstone varikon vieressä. Se toimii raketti- ja avaruusohjelman museona, Smithsonian Institutuen osana, ja samalla von Braunin ideoiman Space Camp* ohjelman keskuksena.

Space & Rocket Centerissä riittää nähtävää. Ulkoalueella keskimatkan ohjukset ja avaruuslentöjen kantoraketit kurottavat kohti taivasta maamerkkien lailla. Siellä on

Armi Salo

Huvipuistoista tuttu ‘rakettihissi’ antaa tunteen nousukiihdytykseen . Nuorten mielipiteet olivat väliltä ”Ei tunnu missään - Vaikka maksettais, en menis”.

Sentrifugissa saadaan kehotuntuma keskipakovoimaan - ns G-luku.

myös V-1, kuin lennokki muun raskaan sotakaluston joukossa.

Niin ulkona kuin sisälläkin nuorisoryhmät eivät vain katsele, vaan ovat itse teos- sa. Tässä on von Braunin idea toiminnassa: Tarjotaan ilmailusta ja avaruuslennoista kiinnostuneille lapsille ja nuorille mahdollisuus kokea 'mitä se todellisuudessa olisi' ja sitä kautta opastetaan heitä valitsemaan jo peruskoulusta alkaen kurseja, millä on arvoa ammatinvalinnassa, vaikka ei unelmalentäjän tai astronautin urasta toteutuiskaan. Kovien luonnontieteiden, kemian ja fysiikan, kurssit ovat tarpeen niin meteorologin kuin syöpätutkijankin uralle. Matemaattisesti lahjakkaat voivat suuntautua vaikkapa robottien pariin, niitäkin avaruudessa tarvitaan. – Siinä samalla kurssilaiset ovat yhdessä ainakin viikon ja oppivat myös sosiaalisia taitoja.

Tähän mennessä Space Camp ohjelman on läpikäynyt yli 700.000 nuorta ja aikuis- ta. Heitä on tullut Yhdysvaltain kaikista osista ja muualta maailmasta. Näkyypä kartalla punainen lanka Suomeenkin, jonnekin Kauhavan tienoille!

Space Camp 'leirijaksot' kestävät sun-

nuntai-iltapäivästä perjantai aamuun, päivittäin klo 0700-2200. Jaksot on porrastettu koulu- ja ikäluokkien mukaan: luokat 4-6 (9-11v), luokat 7-9 (12-14v) ja luokat 10-12 (15-18) – siis peruskoulusta läpi lukion. Valittavana on astronautti-, hävittäjä- ja robotiikkainsinööri- ja lentäjä-

Jo alimmalla asteella kurssilaiset tutustuvat tieteen ja tekniikan sovellutuksiin ja oppivat ymmärtämään perusaineitten ja matematiikan tärkeyden. Jo kaikkein nuorimmat pääsevät ohjaajiensa opastuksessa kokemaan miltei NASA astronauttien simuloitu koulutus tuntuu.

Seuraava vaihe on Space Academy™ taso. Koulutus jatkuu, tutustutaan painot- tuuteen ja simuloidaan avaruuslento. Advanced Space Academy™ painottaa syventäviä opintoja perusaineissa ja luo näin pohjaa tuleville korkeakouluopinnoille. Jatketaan käytännön harjoituksia ja tehdään hieman pidempi simuloitu avaruuslento.

Lentäjän uralle aikoville on rinnakkainen Aviation Challenge* linja. Se alkaa nuorimpienkin osalta tutustumisella F-18:n simulaattoriin.

Ohjaamosta siirrytään pelastautumistai-

U.S. S&R C.

Italialaisen vaihto-oppilaan Samantha Cristoforetin isäntäperhe kustansi Advanced Space Academy kurssille v 1995. Marraskuussa 2014 Italian Ilmavoimien kapteeni Cristoforetti, nyt ESA:n astronauttina, lähetettiin Baikonurin avaruuskeskuksesta puolen vuoden lennolle International Space Station'ille. Onnistunut paluu tapahtui alkukesä- lä 2015.

tojen harjoitteluun ja askel askeleelta vaativampiin fyysisiin ja henkisiin harjoituksiin. Näihin kuuluu SAR (search & rescue) tehtävät, hengissä säilymisen taidot niin vedessä kuin maallakin, tiedustelutehtävät yms. Yksityiskohtien hallinta, viestiyhteydet ja joukon sisäisen kurin tärkeys korostuvat erityisesti lukiotasoisille suunnitellulla jaksolla. – Kun kaikki tämä viedään läpi so- tilaallisesti oppitunneista yöharjoituksiin, se luo Can Do! -asenteen, mistä on hyötyä millä elämän alalla tahansa.

Avaruusmatkailijain Seura voi de facto hyvin. Wernher von Braun ehti sen myös todistaa.

Armi Salo

Putkirakennelman kokoaminen ei ole yksinkertaista, kun avaruuspuku on kankea eikä tuoli pysy paikallaan!

LEO JOHAN SALO

Yhdistykselle hihamerkki?

Nakkilassa nähtiin hyväksi, että meillä olisi oma hihamerkki. Kateellisena olimme varmaan katselleet Tappuritapahtuman MPK-kursсилаisten M05-pukujen hihassa olevia merkkejä. Tiedotusvastaava toi johtokunnalle esityksen merkin mallista. Pienin värikorjauksin Nakkilan merkki hyväksyttiin. Hintakin katsottiin sellaiseksi, että se on edullinen jäsenille, mutta tuottaa myös toiminnalle kaittuvia euroja.

Merkin tulot on
tarkoitus kohdentaa
nuorten ampujien
välineisiin.

Isoa toimijaa lähestyttiin merkin luonnoksen kanssa. Yhteydenpito oli helppoa ja merkin toimittaja varmisti jokaisessa vaiheessa, että asiat etenevät asiakkaan toivomusten mukaisesti. Varsin nopeasti Nakkilassa oli esitellä johtokunnalle tarkka kuva yhdestä tehdystä merkistä. Tilaus voitiin tehdä. Toimitusaika oli kaksi viikkoa.

Laatu oli erinomainen. Otimme merkin velcro -tarrapohjalla. Käytössä on todentunut, että merkki pysyy todella hyvin kiinni. Merkin saa myös ilman tukevaa tarrapohjaa. Tarrapohjaisen merkin voi myös neuloa vaatteeseen.

Kuvassa olevassa Reserviläisliiton merkissä on ohuehko vahvike. Ero on selvä. Oma hintapolitiikkamme 5€ /merkki perustuu myös näkyvyytemme lisäämiseen ja haluun kertoa ketä olemme. Myös juhluvuotemme painoi vaakakupissa. Nakkilan merkki maksoi yhdistykselle alle 2 € /kpl.

Alkuperäisen piirrosluonnoksen teki Nakkilan yhdistyksen tiedotusvastaava **Esa Rannisto**. **Satu-Lotta Rannisto** on värimääritelty ja luonnoksesta kuvan käsitellyt lähetyksuntoon.

Lähtämäni luonnos oli lyijykynätuherus, jossa useimmat kohdat olivat sanoja, kuten ”sininen”, ”keltainen”, ”joki” ja ”nahkiainen”. Lopputyö jäi asiansa osaavalle kuvankäsittelijälle.

Satu-Lotta on alunperin nakkilalainen, mutta nykyään turkulainen elokuva-alan opiskelija. Tarvittaessa hän auttaa yhdistyksiä oman merkin saattamisessa luonnoksesta kuvaksi. Merkkien kuvamuokkauksessa on suurena apuna ollut myös turkulainen media-alan opiskelija **Dante Mutashar**.

Porin Reservin aliupseerit lähestyivät **Heikki Liljan** taholta Nakkilan yhdistystä. Heikillä oli jo selkeä ajatus Porin merkistä. Yhdessä asiaa puitiin jokusen sähköpostin verran. Luonnos lähti sähköpostissa Turkuun Satu-Lotalle. Saatuamme valmiin kuvan otin yhteyttä merkin valmistavaan firmaan. Jatkossa Heikki ja merkkifirma hoitivat merkkiasian maaliin. Posti toi Heikin toimesta Nakkilaan valmiin porilaismerkin. Helposti näkee, että merkissä piirtyy perinne esiin.

Mikäli tulee olo, että teidänkin yhdistys, ampumajaos tms. tarvitsee merkin. Autan mielelläni. Eikä maksa mitään. Satu-Lotta saattaa muutaman kympin työstää pyytää. Yhteyden saa sähköpostitse:

kotisivu.resnakkila@gmail.com

ESA RANNISTO

Jukka Levolan johdolla radalla käy nuoria ampujia. Kerrallaan on parhaimmillaan ollut kymmenen nuorta ampujaa. Kevääksi Levola uumoile jonkinlaista yleistä kauden päätöskilpaa. Sinne kutsutaan kaikki alueemme yhdistykset.

Perinteinen Kinkkukilpa

Nakkkilassa on ammuttu jo kuutena vuonna ennen joulua kinkkuista. Nytemmin alkuperäinen ”possukilpa” on saanut ”Perinteinen Kinkkukilpa” nimen.

Possukilpa juontaa **Mikko Kähkösen** ideasta laittaa ilmahirvitalun tilalle possutaulu. Enää ei possuressua ammuta. Tosin kaksi possuä kyllä on henkensä menettänyt kilpailun vuoksi. Palkintoina on kinkku, niin parhaalla ampujalla kuin arvannon voittajalle.

Kilpailu on jo muutaman vuoden ollut muotoa moniaseottelu. Kilpailijat ampuvat ilmapistoolilla, ilmakiväärillä viralliseen kilpatauluun ja vielä ilmakiväärillä hirvitaluun. Kilpailu sujuu jouhevasti non-stoppina.

Aikaa hiukan kuluu, kun ammutaan laji kerrallaan. Tilaisuus onkin otettu myös rauhallisena seurusteluhetkenä. Ampumapaikan takana sohvilla väki jutustelee ja odottaa kilpailujohtajan **Jukka Levolan** kutsua suoritukseen. Kisa alkoi kello 17.30 ja paikalle sai saapua kun ehti. Kello 19.00 mennessä oli kolmetoista ampujaa käynyt kisaamassa. Tuossa vaiheessa ampumassa oli käynyt Kokemäeltä, Harjavallasta, Nakkilasta ja Ulvilasta.

Ilma-aseammunta on saamassa jalansijaa oheisharjoitteluna ruutiaseille. Res-Ulvila aurasi latua ja sai viime vuonna oman ampumavuoron. Tulevalle vuodelle Harjavallalta on tehnyt saman liikkeen. Jokainen ilma-aseella ammuttu suoritus voidaan merkata harrastuskerraksi ampumapäiväkirjaan.

ESA RANNISTO

RAUMA-JOTOS 2017

ResUL:n valtakunnallinen syysjotos 2017

JOTOS on

maastovaellus, jossa tarvittavat varusteet ja muona kannetaan itse mukana ja edetään partiona tehtävärastilta toiselle. Jotoksella ei tarvitse juosta eikä taistella kelloa vastaan (mahdollista pikataivalta lukuun ottamatta).

Rasteilla on tehtäviä ja joskus on matkallakin suoritettavia tehtäviä. Jotoksen ideana on pärjätä tavanomaisilla vaellusvaatteilla ja varusteilla vuorokausi tai kak-

si maastossa. Yöt nukutaan yleensä omissa majoitteissa. Jotoksella käytetään omia varusteita (mm. jalkineita ja kantolaitetta) ja valitaan muona oman mieltymyksen mukaan. Ensimmäisiä reserviläisurheiluliiton järjestämiä syysjotoksia kutsuttiin retkeilyseminaareiksi. Ne pidettiin Padasjoella vuonna 1971 ja Haminassa 1972. Myöhemmin retkeilyseminaareista muodostui nykyisenkaltaisia reserviläisten jotokilpailuja. Jotos -nimeä käytettiin ensimmäisen kerran Ruovedellä vuonna 1973. RESUL:n

jotoksen sääntöjen mukaan ”Reserviläisjotoksen tarkoituksena on ylläpitää ja edistää reserviläistaitojen säilymistä ja kehittymistä sekä kohottaa osallistujien fyysistä suorituskyyä ja kenttäkelpoisuutta.” Jos aikoo menestyä jotoksella, nuo taidot on oltava hallussa jo ennen kisaa. On jakettava kulkea jalan, osattava suunnistaa ja ampua. Ensiaputaidot ovat välttämättömiä. Eniten tehtäviä on taistelijan perustaitojen alueelta; partiotoiminta, eri aseiden käyttö, miinoittaminen, tulenjohto, viestittäminen jne. Jotos on myös johtamisharjoitus. Partion optimitkoko on neljä jäsentä ja olennaista sekä etenemisessä että erityisesti tehtävissä on, että partion johtaminen ja yhteistyö sujuu. Jotos on sosiaalinen tapahtuma. Tapahtumaan osallistutaan usein suunnilleen samalla porukalla vuodesta toiseen. Jotokseen valmistautuminen vaatii partiolta yhteistoimintaa.

- Vuosi 2017 on Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuosi.
- Vuosi 2017 on Rauman kaupungin 575-vuotisjuhlavuosi.
- Vuonna 2017 tulee kuluneeksi tasan 30 vuotta edellisestä Raumalla järjestetystä Jotoksesta.
- Tahko-jotos 2014, Mäntsälä-jotos 2015, Kainuu-jotos 2016.

Sarjoja on kaksi: sotilassarja, joka alkaa perjantai-iltana, ja lauantaiamuna alkava jokamiessarja. Molemmat sarjat saapuvat maaliin sunnuntaina puoleen päivään mennessä, ja sisältävät sekä yleissivistävää että sotilaskoulutuksellista aineita. Reitit liikkuvat Rauman kaupungin lähiympäristössä ja niiden pituus on muutamia kymmeniä kilometrejä.

#KENTTÄKELPO VALOKUVAKILPAILU

Haastamme vapaaehtoisen maanpuolustuskentän henkilöitä jakamaan kuvia kenttäkelpoisuutta tukevista harjoittelutilanteista. Tavoitteenamme on parantaa liittomme näkyvyyttä, kehittää jäsenistömme yhteisöllisyyttä sekä motivoida ylläpitämään omaa kenttäkelpoisuutta.

Kilpailu tapahtuu 1.12.2016-15.1.2017 välisenä aikana, ja se järjestetään Instagramissa ja Facebookissa. Kuvaan osallistuminen tapahtuu lataamalla palveluun julkinen kuva jonka yhteydessä on sekä hashtag #KENTTÄKELPO.

HUOM! Voit osallistua kilpailuun myös lähettämällä valokuvan osoitteeseen: viestinta@resul.fi. Laita mukaan yhteystietosi.

Kilpailuajan päätyttyä RESULin palkintoraati valitsee 3 parasta kuvaa, joka ottajille lähtee 165€ arvoinen lahjakortti Långvikin kylpylähotelliin, jossa on erinomaiset mahdollisuudet liikunnalliseen minilomaan!

Lisätietoja antaa liiton toinen varapuheenjohtaja Jukkis Ahonen 040 741 8309 / jukkis.ahonen@resul.fi

RESUL – Vuoden 2017 kilpailut

Ampumahiihto	Kuhmo	18.-19.02.
Ilma-aseet	Maaninka	25.-26.02.
Talvijotos	Kuopio	4.-5.3.
Pistooliampumahiihto	Sodankylä	25.3.
Talvikilpailu	Sodankylä	26.3.
Reserviläispilkki	Viitasaari	maaliskuu
Ampumasuunnistus	Kauhajoki	29.4.
Perinneaseet	Keuruu	19.-20.5.
Neliottelu	Imatra	27.5.
Pistooliampumajuoksu	Imatra	28.5.
Reserviläisammunnat	Santahamina	1.7.
Reserviläisgolf	Laukaa	15.7.
SRA-amp.mest. kilpailu	Hättilä	17.-23.7.
Maastokilpailu	Padasjoki	19.8.
Reservin ampumamest.	Rovaniemi	19-20.8.
Häyhä – TA -kilpailu	Pahkajärvi	25.-27.8.
Vakiokivääri 300m	Hollola	elo-syyskuu
Falling Plates	Mikkeli	elo-syyskuu
Partiokilpailu	Varsinais-Suomi	syyskuu
Perinnease Pystykorva	Hollola	syyskuu
Syysjotos	Rauma	22.-24.09.

Lisätietoja: resul.fi

- Ruosteenestokäsittelyt
- Alusta- ja päällipesut
- Maalipinnan käsittelyt
- Kestovahaukset
- Puhdistusaineiden ja autovahojen myynti

Mahdollisuus sijaisautoon!

KARTANON AUTOSUOJAUS

Mäkipuistontie 8, 28430 Pori, Puh. (02) 646 0113

KILPAILUJA

VUODEN 2017 KILPAILUKALENTERI

Satakunnan Reserviupseeriipiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry

Kilpailu	Paikka	Aika	Järjestäjä	Yhteyshenkilö
Pistooliampumahiihto	Nakkila	ke 15.2. iltakilpailu	Nakkilan Reserviläiset	Urpo Parkkali 05065871
Ilma-aseiden mestaruus	Kankaanpää	pe 7.4. klo 17.00	Kankaanpään Reserviupseerit Kankaanpään Reserviläiset	Esko Isohannu 0505509420
Ampumamestaruuskilpailu Pienoiskivääri 50 m	Huittinen	ti 16.5. iltakilpailu	Huittisten Reserviläiset	Timo Vuorisalo 0445210440
Perinnepistoolikilpailu 25 m koulu ja 25 m kuvio	Pori	to 18.5. iltakilpailu	Porin Reserviupseerit Porin Reservinalliupseerit	Raimo Suominen 0505235610
Ampumamestaruuskilpailu Pistooli 25 m	Pori	la 27.5.	Porin Reserviupseerit Porin Reservinalliupseerit	Raimo Suominen 0505235610
RK-ammunta Sammon Pytty	Punkalaidun	la 10.6.	Punkalaitumen Reserviläiset	Jari Nieminen 0400531670
Sovellettu Res.ammunta SRA	Pori	su 18.6.	Noormarkun-Ahlaisten Res	Juhani Koskiranta 0500110220
Maastokilpailu Paikantaminen, ammunta ja suunnistus	Huittinen	ti 4.7. iltakilpailu	Huittisten Reserviupseerit Huittisten Reserviläiset	Lasse Varjonen 0505334212
Perinneasekilpailu 300 m kivääri, 50 m pistooli	Harjavalta	la 29.7.	Nakkilan Reserviläiset Harjavallan Reserviläiset	Mikko Kähkönen 0405623721
Pistooliampumasuunnistus	Pori	to 10.8. iltakilpailu	Noormarkun Seudun Reserviupseerit	Arto Ahokas 0405475145
Jokamieskisa Maastossa rastitehtävät 10-12 kpl sis ampumarastin	Harjavalta	to 7.9. iltakilpailu	Harjavallan Reserviläiset	Timo Rantala 0404140766

Ilma-aseet ja ampumamestaruus sarjajako: D, H, H50, H60, H70, H75
Perinnepistooli sarjajako: H/D ja H50
Yhdistelmäkilpailujen sarjajako : H/D, 40, 50, 60, 70, naisille vastaavat sarjat
Kilpailijalla oltava vakuutusurva tai ampumalisenssi (SAL tai RES)

PALKITTUJA

*Satakunnan Reserviupseeripiiri
ja Satakunnan Reserviläispiiri
sekä Karhu -lehden toimijat
kiittävät yhdistysten jäseniä ja
yhteistyökumppaneita
vuodesta 2016.*

*Hyvää Joulua
ja Onnellista Uutta Vuotta 2017*

Satakunnan Reserviupseeripiiri, Satakunnan Reserviläispiiri ja Maanpuolustusnaisten Liitto Satakunnan piiri pitivät syyskokouksensa 31.10. Lounais-Suomen poliisilaitoksen tiloissa Porissa.

Ennen kokouksia alustivat apulaispäällikkö Antti Koskela Satakunnan Häätäkeskuksesta ja komisario Juha Joutsenlahti poliisista. Aiheina olivat Häätäkeskuslaitoksen toiminta ja ampuma-aselain muutokset.

Kokoukset keräsivät noin kuutisenkymmentä osallistujaa.

Reserviläisliiton ansiomitalit

Reserviläisliiton ansioristi:

Sotilasmestari
Saarenmaa Jouni,
Porin Reservinliupseerit ry

Toiminnanjohtaja
Taina Mäkitalo

Kultainen ansiomitali:

Tuominen Erkki, Harjavallan Reserviläiset ry

Hopeinen ansiomitali:

Myllyviita Atte, Karvian Reserviläiset ry
Hannukainen Toivo, Karvian Reserviläiset ry
Ranne Pirjo, Nakkilan Reserviläiset ry
Riikonen Tauno, Nakkilan Reserviläiset ry

Pronssinen ansiomitali:

Kulmala Seppo, Rauman Reserviläiset ry
Ilomäki Tero, Rauman Reserviläiset ry
Kivelä Seppo, Harjavallan Reserviläiset ry
Juhola Mauri, Porin Reservinliupseerit ry
Mäkinen Markus, Harjavallan Reserviläiset ry
Tupi Jouko, Harjavallan Reserviläiset ry
Bragge Olli-Pekka, Rauman Reserviläiset ry
Heininen Jesse, Rauman Reserviläiset ry
Mika Saari, Karvian Reserviläiset ry

Osalle palkituista ansiomitalit ovat jo luovutettu; osa tulee saamaan ne piirin kevätkokouksen yhteydessä.

YLENNYKSET

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseerit 6.12.2016:

Everstiluutnantiksi:

Ollonqvist Juha Pekka, Pori.

Kapteeniksi:

Halkivaha Veikko Toivo Säskylä,
Kähkönen Kari-Juhani Kankaanpää,
Tuomala Risto Juhani Nakkila.

Yliluutnantiksi:

Heikkinen Jonne Eemeli Rauma,
Itäsalo Mika Juhani Jämijärvi,
Luomaniemi Arto Arvid Jämijärvi,
Mäkinen Teemu Ilmari Rauma,
Puurunen Jaakko Taneli Pori.

Luutnantiksi:

Helin Iikka Jussi-Sakari Eura,
Hyöty Eerik Tapio Pori,
Knihti Petri-Tapio Eura,
Lammela Asko Tapio Pori,
Lehtinen Joni Samuli Pori,
Leimu Minna Johanna Sastamala,
Leppikorpi Juho Ilmari Rauma,
Nieminen Jesse Tapio Pori,
Piittala Mika Jani-Markus Pomarkku,
Sipilä Olli Pekka Pori.

Lounais-Suomen Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat reservin aliupseeristoon kuuluvat:

Sotilasmestariksi:

Haapaniemi Jouni Tapani Kankaanpää,
Huhtamaa Pauli Antti Kankaanpää.

Ylivääpeliksi:

Termonen Kyösti Ensio Pori.

Vääpeliksi:

Huovinen Kai Pekka Johannes Huittinen,
Kuuskoski Markus Vihtori Kankaanpää,
Lehtinen Petri Antero Rauma,
Peltomaa Rami Juhani Rauma,
Perkkola Ilkka Juhani Nakkila,
Reunanen Teijo Kaarlo Ilari Pori,
Silvola Teemu Mikael Siikainen,
Tähtinen Pekka Tapani Pori,
Valtonen Olli-Ville Sakari Eura.

Ylikersantiksi:

Ekman Teemu Mikko Petteri Rauma,
Haavisto Toni Jarmo Juhani Harjavalta,
Heinikoski Atte Poika Alekski Pori,
Hänninen Juha Petteri Eura,
Kallio Tommi Juhani Rauma,
Kuisma Kristian Erik Pori,
Kuusisto Tuomas Kalevi Pori,

Niemenmaa Vesa Isakki Pori,
Niemi Jaakko Olavi Pori,
Pirhonen Tomi Petteri Pori,
Seppäläinen Jorma Juhani Kankaanpää,
Tammelin Hanna-Leena Pori,
Tuomensaari Juha Antero Rauma.

Kersantiksi:

Ekroth Henrik Kristofer Valentin Pori,
Järvimäki Tero Martti Tapio Eura,
Kallava Juha Henrikki Harjavalta,
Karvanen Joni Kristian Kankaanpää,
Konttinen Ville Olavi Pori,
Korkeila Peetu Akseli Ristonpoika Rauma,
Kotiniemi Lassi Arttu Jalmary Pori,
Kurru Marko Tapio Huittinen,
Laine Jyri Ilari Pori,
Lankinen Jani Kalervo Rauma,
Lehtinen Matti Huittinen,
Luojuus Ismo Juhani Säskylä,
Pitkänen Janne Antero Kokemäki,
Räikkälä Jarno Kalevi Kankaanpää,
Santala Kalle Pekka Juhani Kokemäki,
Tuuri Jari Johannes Merikarvia,
Vertanen Juha Heikki Ilari Pori.

Alikersantiksi:

Heikkilä Jukka Pekka Huittinen,
Heinilä Vesa Antero Ulvila,
Huuhka Sami Johannes Pori,
Jokinen-Amee Antti Olavi Pori,
Kajaan Jani Markku Juhani Rauma,
Ruohola Petri Johannes Pori.

Korpraaliksi:

Finning Jere Johannes Pori,
Koskialho Jaakko Eerikki Huittinen,
Mettälä Joni Petri Kankaanpää,
Mäkinen Jari Tapio Pori,
Vinho Timo Olavi Eura.

Vääpelin palvelusarvo:

Liimatta Jaakko Sakari Sastamala,
Silvola Teemu Mikael Siikainen

Joulutulet on Reserviläisliiton laajin hengellisen toiminnan tapahtuma, johon osallistuu vuosittain tuhansia reserviläisiä perheineen. Tapahtuman järjestää vuosittain satakunta liiton paikallisyhdistystä. Tarkoituksena on koota reserviläisperheitä sekä lähiseudun asukkaita hiljentymään luonnon keskelle joulun odotukseen.

Porin Reservialiupseerit järjestivät tänä vuonna ensimmäisen kerran joulutulitaapahtuman Kirjurinluodossa 8.12. Tilaisuuden hengellisestä annista vastasi seurakuntapastori Eeva-Liisa Virkkunen Keski-Porin seurakunnasta. Valaisuapua tarjosi Porin ResAUn toinen varapuheenjohtaja Miika Pennanen.

Juhani Lukka

**Euran
Maakone Oy**
Maanrakennustyöt
p. 0400 595 277

OTAMON TERÄS

• rajamerkit • metallituotteet

Metallitie 4, Otamo, Puh. 040 571 9126

 Satakunnan Vankila

KENNELTUOTTEET

KOIRATARHA

Toimitus sisältää:
- sinkityn koiratarhaelementtijärjestelmän
- koko: elementtirunko 2000 x 2000mm
- materiaali: teräs, sinkitty rukoputki ja verkko
- kevyt ja kestävä rakenne, helppo siirtää ja kuljettaa. Kokoamisessa ei tarvita työkaluja

HINTA:
- umpiseinäelementti 97 € (sis. alv)
- oviseinäelementti 127 € (sis. alv)

Kysy lisää:
Jari Mäkinen, puh. 050 516 1008, jari.j.makinen@om.fi
Jari Virta, puh. 050 3427 989, jari.virta@om.fi

SATAKUNNAN VANKILA
Postiosoite: Toivarintie 581, 32700 HUITTINEN
Puhelin: 029 5684 300, telefax: 029 5684 302

www.satakunnanvankila.fi

KOIRANKOPPI

Toimitus sisältää:
- maalatun koirankopin huopakatteella
- koko: lev. 1500 x syv. 1000 x kork. 1100 mm
- materiaali: mäntylauti
- mineraalivillaaeriste 50 mm
- oviverhoisuikaleet, lämpöläsi
- yläpohja etuosasta saranaoitu

HINTA:
- koirankoppi 420 € (sis. alv)

VANKI ATIOOTE
KOKOISE-IRAKKULATOTE
VALMISTAJA
Satakunnan vankila
CE

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa, Länsi-Suomen Osuuspankki ja
Maanpuolustuskoulutusyhdistys, Satakunta .